

I. *Bekendtgørelser***Den Blandede Parlamentariske Forsamling for Partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Den Europæiske Union og dets medlemsstater***Den 21. samling fandt sted i Budapest (Ungarn) den 16.-18. maj 2011.***Protokol fra mødet mandag den 16. maj 2011**

Højtideligt åbningsmøde	
Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde	
Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammensætning	
Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter	
1. Godkendelse af dagsordenen (AP100.908)	
2. Godkendelse af protokollen fra den 20. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling (EUT C 126 af 28. april 2011)	
3. Meddelelser fra medformændene, herunder om afgørelser, der blev truffet på Præsidiets møde den 15. maj 2011	
4. Redegørelse ved Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling	
5. Spørgsmål til Kommissionen	
6. Kommissionens opfølgning på beslutninger vedtaget på den 20. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling	
7. Drøftelse med Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling – “catch-the-eye”	
8. Budgetstøtte som middel til at yde officiel udviklingsbistand (ODA) til AVS-landene Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel Betænkning af Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauretanien) og Enrique Guerrero Salom	

Protokol fra mødet tirsdag den 17. maj 2011

1. Den fælles europæiske landbrugspolitik indvirkning på AVS-landene	
2. Redegørelse ved Shamsudeen Usman, minister for national planlægning og næstformand for landsplanudvalget i forbundsregeringen (Nigeria), formand for AVS-Rådet	
3. Spørgsmål til AVS-Rådet	
4. Drøftelse med AVS-Rådet – “catch-the-eye”	

5. Uopsætteligt spørgsmål nr. 1: Situationen i Elfenbenskysten
6. FN's fjerde konference om de mindst udviklede lande (LDC IV) den 9.-13. maj 2011 i Istanbul (Tyrkiet)
7. Vejen til det 4. forum på højt plan om bistandseffektivitet i Busan (Sydkorea) i slutningen af 2011
Drøftelsen afsluttedes med en erklæring (med deltagelse af parlamentarikere fra Sammenslutningen af Europæiske Parlamentarikere for Afrika (AWEPA))
8. Udfordringerne for demokratiet i fremtiden og respekt for den forfatningsmæssige orden i AVS-landene og EU-medlemsstaterne
Udvalget om Politiske Spørgsmål
Betænkning af François Ibovi (Republikken Congo) og Olle Schmidt
9. Vandforurening
Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø
Betænkning af Bobbo Hamatoukour (Cameroun) og Christa Kläß
10. Situationen i Ungarn og naboregionen
Drøftelse med de ungarske myndigheder om vandforvaltning

Protokol fra mødet onsdag den 18. maj 2011

1. Godkendelse af protokollerne fra møderne mandag den 16. maj 2011 og tirsdag den 17. maj 2011
2. Uopsætteligt spørgsmål nr. 2: De demokratiske omvæltninger i Nordafrika og Mellemøsten: konsekvenser for AVS-landene, Europa og verden
3. Redegørelse ved János Martonyi, Ungarns udenrigsminister, formand for EU-Rådet
4. **Spørgsmål til EU-Rådet**
5. Drøftelse med EU-Rådet – “catch-the-eye”
6. Beretning fra det 6. regionale møde (Centralafrika) afholdt i Cameroun den 28.-29. april 2011
7. Opsummering af workshopperne
8. Beretning ved Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
9. Afstemning om beslutningsforslagene i betænkningerne fra de tre stående udvalg
10. Afstemning om beslutningsforslagene om uopsættelige spørgsmål
11. Afstemning om ændringsforslagene til Den Blandede Parlamentariske Forsamlings forretningsorden
12. Afstemning om erklæringerne
13. Diverse sager
14. Tid og sted for den 22. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU

Bilag I	Alfabetisk liste over medlemmerne af Den Blandede Parlamentariske Forsamling
Bilag II	Tilstedeværelsesliste, 21. samling den 16. til 18. maj 2011 i Budapest (Ungarn)
Bilag III	Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter
Bilag IV	Vedtagne tekster
	– Beslutning om udfordringer for demokratiet i fremtiden og respekt for de konstitutionelle systemer i AVS- og EU-landene (AVS-EU/100.919/11/endelig)
	– Beslutning om budgetstøtte som middel til at yde officiel udviklingsbistand (ODA) til AVS-landene (AVS-EU/100.900/11/endelig.)
	– Beslutning om vandforurening (AVS-EU/100.915/11/endelig)
	– Beslutning om situationen i Elfenbenskysten (AVS-EU/100.957/11/endelig)
	– Beslutning om de demokratiske omvæltninger i Nordafrika og Mellemøsten: konsekvenser for AVS-landene, Europa og verden (AVS-EU/100.958/11/endelig)
	– Erklæring om det fjerde forum på højt plan for bistandseffektivitet i Busan, Sydkorea, 2011
	– Erklæring om FN's rapport Uniting for Universal Access i lyset af 2011-mødet på højt plan om aids i juni
	– Ændringer i forretningsordenen for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU forelagt af Præsidiets i overensstemmelse med artikel 34 i forretningsordenen

I

(Oplysninger)

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING FOR
PARTNERSKABSAFTALEN MELLEM PÅ DEN ENE SIDE MEDLEMMERNE
AF GRUPPEN AF STATER I AFRIKA, VESTINDIEN OG STILLEHAVET OG PÅ
DEN ANDEN SIDE DEN EUROPÆISKE UNION OG DENS MEDLEMSSTATER

BUDAPEST
(Ungarn)

PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 16. MAJ 2011

(2011/C .../02)

(Mødet åbnet kl. 11.00)

Højtideligt åbningsmøde

Talere:

David Matongo, medformand i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,
Louis Michel, medformand i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og
Pál Schmitt, Republikken Ungarns præsident.

(Mødet hævet kl. 12.20 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Louis MICHEL

Medformand

Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde

Medformanden bød alle deltagerne velkommen.

Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammensætning

Medformanden meddelte, at den liste over medlemmer af Den Blandede
Parlamentariske Forsamling, som er fremsendt af myndighederne i AVS-landene og
Europa-Parlamentet, ville blive vedlagt som bilag til mødereferatet.

Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter

Medformanden meddelte, at fire anmodninger om akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter var blevet modtaget. I henhold til Cotonouaftalens artikel 17, stk. 1, og artikel 1 i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings forretningsorden ville disse repræsentanter blive indskrevet, og deres navne blive vedføjet protokollen som bilag.

1. Godkendelse af dagsordenen (AP100.908)

Dagsordenen vedtoges i den form, der fremgår af denne protokol

2. Godkendelse af protokollen fra den 20. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling (EUT C 126 af 28. april 2011)

Protokollen godkendtes.

3. Meddelelser fra medformændene, herunder om afgørelser, der blev truffet på Præsidiets møde den 15. maj 2011

Medformanden redegjorde for resultaterne af Præsidiets møde den 15. maj 2011.

Der blev truffet følgende afgørelser:

- a) De stående udvalg vil lave udkast til følgende betænkninger:

Udvalget om Politiske Spørgsmål

- Emnet for betænkningen vil blive afgjort ved skriftlig procedure.

Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finansier og Handel

- Prissvingninger, de globale markeder for landbrugsprodukters funktion og deres indvirkning på fødevarerikigheden i AVS-landene.

Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø

- De samfunds- og miljømæssige virkninger af minedrift i AVS-landene.

- b) Ændringerne af forretningsordenen, som blev vedtaget efter høring af Udvalget om Politiske Spørgsmål, ville blive forelagt forsamlingen til vedtagelse den 18. maj.

- c) En erklæring om hiv/aids, udarbejdet af Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø med henblik på FN-mødet på højt niveau om aids i juni 2011, ville blive forelagt forsamlingen til vedtagelse ved akklamation den 18. maj.

- d) Præsidiets ville drøfte og vedtage betænkningerne om følsomme menneskerettighedsspørgsmål, såsom individuelle sager. Udvalget om Politiske Spørgsmål ville behandle mere generelle spørgsmål i den forbindelse.

- e) Formændene ville offentliggøre en pressemeddelelse om situationen i Madagaskar.
- f) Formændene ville invitere Nigers nye præsident, Mahamadou Issoufou, tidligere medlem af Den Blandede Parlamentariske Forsamling, til den 22. samling, som skulle finde sted i Sierra Leone.
- g) Præsidiets ville sende undersøgelsesmissioner til Østtimor, Ispra (Italien), forummet på højt plan om bistandseffektivitet i Busan (Sydkorea), Benin, Fiji og Elfenbenskysten.
- h) Præsidiets ville sende valgobservatører til DR Congo og Zambia, forudsat at de officielle invitationer blev modtaget, og med hensyn til Europa-Parlamentet, at en EU-mission rejste dertil.

Medformanden meddelte forsamlingen, at Kvindeforummet havde afholdt mødt lørdag morgen. Det havde været ledet af Zita Gurmai og Mo-Mamo Karerwa og havde drøftet spørgsmålet om kvinder, der står over for globaliseringens udfordringer.

Medformanden meddelte, at fristerne var som følger:

- for ændringsforslag til forslag til kompromisbeslutninger og andre hastende beslutningsforslag, der skal sættes til afstemning: tirsdag den 17. maj 2011 kl. 12.00
- om spørgsmål i forbindelse med afstemningsmetoder: onsdag den 18. maj 2011 kl. 10.00, skriftligt.

Matongo læste en erklæring fra Nigers nye præsident, Mahamadou Issoufou, højt.

4. Redegørelse ved Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling

Kommissæren fremsatte en erklæring.

5. Spørgsmål til Kommissionen

Alt i alt 33 spørgsmål blev stillet til Kommissionen.

Kommissionen havde tidligere besvaret spørgsmålene skriftligt, og kommissionsmedlemmet gav mundtlige svar på tillægsspørgsmålene, der blev stillet af følgende:

Spørgsmål nr. 1 af Filip Kaczmarek om en 10-års-strategi for Afrika.

Spørgsmål nr. 6 af Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius) om Kommissionens grønne bog om EU's udviklingspolitik.

Spørgsmål nr. 7 af Waven William (Seychellerne) om udviklingsbistand.

Spørgsmål nr. 9 af Gabi Zimmer om fødevarepriser og spekulation.

Spørgsmål nr. 16 af Christa Kläß om beskyttelse, uddannelse og styrkelse af sårbare teenagepiger og unge kvinder med G8/G20-initiativer vedrørende udviklingsbistand.

Spørgsmål nr. 17 af Michael Cashman (afløst af Françoise Castex) om ligestilling og kvinder, der lever med hiv/aids i Afrika syd for Sahara.

Spørgsmål nr. 21 af Catherine Bearder om Kommissionens planer for udgifter og personale i arbejdet med de sociale sektorer i GD DEVCO.

Spørgsmål nr. 24 af Françoise Castex om familieplanlægning i forbindelse med G8-tilsagnene om mødres og børns sundhed.

Spørgsmål nr. 25 af Jo Leinen om sikring af vandressourcerne i AVS-landene.

Spørgsmål nr. 33 af Musikari Kombo (Kenya) om tuberkulose.

Spørgsmål nr. 12 af David Martin om ledsageforanstaltninger for bananer.

Spørgsmål nr. 13 af Linda McAvan om bomuldsstøtteordningen og om sammenhæng i udviklingspolitikken.

Spørgsmål nr. 14 af Assarid Imbarcaouane (Mali) om bomuld.

Spørgsmål nr. 18 af Niccolò Rinaldi (afløst af Fiona Hall) om naturkatastrofer og AVS-landene.

Spørgsmål nr. 19 af Horst Schnellhardt om udbuddet af veterinærlægemidler og basal veterinær pleje i Afrika.

Spørgsmål nr. 27 af Norbert Neuser om universel adgang til energi.

Spørgsmål nr. 28 af Fiona Hall om behandlingen af tilbagesendte asylansøgere i DR Congo.

Spørgsmål nr. 29 af Olle Schmidt om Cotonouaftalen og Cuba.

Spørgsmål nr. 30 af Teshome Toga (Etiopien) (afløst af Tesfaye Daba) om EU's engagement med Nord- og Sydsudan.

Spørgsmål nr. 31 af Marielle de Sarnez (afløst af Olle Schmidt) om valgkrisen i Den Centralafrikanske Republik.

Spørgsmål nr. 32 af Elie Hoarau om situationen i Madagaskar.

Stillerne af spørgsmål nr. 8, 10, 11, 15, 20 og 23 havde ingen tillægsspørgsmål.

Stillerne af spørgsmål nr. 2, 3, 4, 5, 22 og 26 var ikke til stede.

6. Kommissionens opfølgning på beslutninger vedtaget på den 20. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling

Kommissionsmedlemmet henviste til dokumentet om Kommissionens opfølgning på de beslutninger, der blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling i Kinshasa (Den Demokratiske Republik Congo).

7. Drøftelse med Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling – “catch-the-eye”

Kommissionsmedlemmet foretog en indledende fremlæggelse om forholdet mellem regeringsførelse, demokrati og udvikling.

Indlæg: Rabindre T. Parmessar (Surinam), Olle Schmidt, Gay Mitchell, Maria da Graça Carvalho, Waven William (Seychellerne), Bobbo Hamatoukour (Cameroun), Musa Hussein Naib (Eritrea) og Fatima Hajaig (Sydafrika).

Kommissionsmedlemmet svarede på medlemmernes spørgsmål.

8. Budgetstøtte som middel til at yde officiel udviklingsbistand (ODA) til AVS-landene

Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel

Betænkning af Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauretanien) og Enrique Guerrero Salom

Mohamed Abdallahi Ould Guelaye og Enrique Guerrero Salom fremlagde deres betænkning.

Kommissionsmedlemmet fremsatte en erklæring om emnet.

Indlæg: Frank Engel, Françoise Castex, Waven William (Seychellerne), Louis Michel, Job Yustino Ndugai (Tanzania), Robert Sturdy, Milner Tozaka (Salomonøerne), Mo-Mamo Karerwa (Burundi), Elie Hoarau, Amadou Ciré Sall (Senegal), Bobbo Hamatoukour (Cameroun), Patrice Tirolien, Michael Gahler, Emmanuel Kwasi Bandua (Ghana), Michèle Striffler, Komi Selom Klassou (Togo), Denis Polisi (Rwanda), Musikari N. Kombo (Kenya), Assarid Imbarcaouane (Mali) og Ana Rita Geremias Sithole (Mozambique).

Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauretanien) og Enrique Guerrero Salom samt Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen, afsluttede drøftelsen.

(Mødet hævet kl. 18.15)

David MATONGO og
Louis MICHEL

Mohamed Ibn CHAMBAS og
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Formænd

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 17. MAJ 2011

(2011/C.../02)

(Mødet åbnet kl. 9.00)

FORSÆDE: David MATONGO

Medformand

Medformanden meddelte, at den 17. maj var den internationale dag mod homofobi og transfobi.

1. Den fælles europæiske landbrugspolitik indvirkning på AVS-landene Drøftelse uden beslutning

Jerzy Plewa (Europa-Kommissionen) gav en præsentation.

Indlæg: Horst Schnellhardt, Linda McAvan, Netty Baldeh (Gambia), Liam Aylward, Rajesshree Kumaree Deerpalsing (Mauritius), François Alfonsi, Musikari Kombo (Kenya), James Nicholson, Amadou Ciré Sall (Senegal), Elie Hoarau, Giancarlo Scottà, Glen Noel (Granada), Waven William (Seychellerne), Christa Klaß, Bobbo Hamatoukour (Cameroun), Zita Gurmai, Komi Klassou (Togo), Mariya Nedelcheva, Fatima Hajaig (Sydafrika), Michèle Striffler og Assarid Imbarcaouane (Mali).

Jerzy Plewa (Europa-Kommissionen) besvarede spørgsmålene.

2. Redegørelse ved Shamsudeen Usman, minister for national planlægning og næstformand for landsplanudvalget i forbundsregeringen (Nigeria), formand for AVS-Rådet

Shamsudeen Usman talte til forsamlingen.

3. Spørgsmål til AVS-Rådet

Shamsudeen Usman svarede på følgende spørgsmål og supplerende spørgsmål:

Spørgsmål nr. 1 af Filip Kaczmarek om flygtninge i EU-landene.

Spørgsmål nr. 2 af Waven William (Seychellerne) om økonomiske partnerskabsaftaler.

Spørgsmål nr. 3 af Horst Schnellhardt om ratificering og gennemførelse af den valgfri protokol om inddragelse af børn i væbnede konflikter.

Spørgsmål nr. 4 af Olle Schmidt om afgørelsen fra Den Afrikanske Unions Kommission om Menneske- og Folkerettigheder.

Spørgsmål nr. 5 af Ole Christensen om fiskeripartnerskabsaftaler.

Spørgsmål nr. 6 af Marielle de Sarnez (afløst af Olle Schmidt) om valgkrisen i Den Centralafrikanske Republik.

Spørgsmål nr. 7 af Niccolò Rinaldi (afløst af Catherine Bearder) om fødevarerikthed og biobrændstoffer.

Spørgsmål nr. 7a af Musikari Kombo (Kenya) om handicappolitik.

4. Drøftelse med AVS-Rådet – “catch-the-eye”

Indlæg: Musa Hussein Naib (Eritrea), Horst Schnellhardt, Waven William (Seychellerne), Musikari Kombo (Kenya), Amadou Ciré Sall (Senegal).

Shamsudeen Usman svarede på spørgsmålene.

5. Uopsætteligt spørgsmål nr. 1: Situationen i Elfenbenskysten

Michael Matthiessen (Tjenesten for EU's Optræden Udadtil) og Domenico Rosa (Europa-Kommissionen) indledte drøftelsen.

Indlæg: Maria da Graça Carvalho, Diomandé Gbaou (Elfenbenskysten), Norbert Neuser, Louis Michel, Moses Kollie (Liberia), Boris Mbuku Laka (Den Demokratiske Republik Congo), Fatima Hajaig (Sydafrika), Gabriele Zimmer, Amadou Ciré Sall (Senegal), Giancarlo Scottà, Hamadaou Sylla (Mali), Mariya Nedelcheva, Netty Baldeh (Gambia), Catherine Bearder, Peter Šťastný, François Alfonsi, Michèle Striffler, Anna Záborská, Michael Matthiessen (EU-Udenrigstjenesten) og Domenico Rosa (Europa-Kommissionen).

6. FN's fjerde konference om de mindst udviklede lande (LDC IV) den 9.-13. maj 2011 i Istanbul (Tyrkiet)

Drøftelse uden beslutning

Cheick Sidi Diarra, FN's vicegeneralsekretær, højtstående repræsentant for de mindst udviklede lande (LDC), de udviklingslande, der ikke har adgang til havet (LLDC), og de små østater, der er udviklingslande (SIDS), og generalsekretær for FN's LDC IV, gav en præsentation.

Indlæg: Cheick Sidi Diarra, Louis Michel, Filip Kaczmarek, Ole Christensen, Komi Klassou (Togo), Gabriele Zimmer, Musa Hussein Naib (Eritrea), Mariya Nedelcheva, Waven William (Seychellerne), Anna Záborská, Olebile Gaborone (Botswana) og Milner Tozaka (Salomonøerne).

Domenico Rosa (Europa-Kommissionen) og Cheick Sidi Diarra afsluttede drøftelsen.

(Mødet hævet kl. 13.05 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Louis MICHEL

Medformand

7. Vejen til det 4. forum på højt niveau om bistandseffektivitet i Busan (Sydkorea) i slutningen af 2011

Drøftelsen afsluttedes med en erklæring (med deltagelse af parlamentarikere fra Sammenslutningen af Europæiske Parlamentarikere for Afrika (AWEPA))

Jon Lomøy, direktør for OECD's Direktorat for Udvikling, og Miet Smet, formand for Sammenslutningen af Europæiske Parlamentarikere for Afrika (AWEPA), fremlagde de centrale budskaber i det 4. forum på højt niveau om bistandseffektivitet i Busan.

Indlæg: Domenico Rosa (Europa-Kommissionen), Louis Michel, Filip Kaczmarek, Komi Selom Klassou (Togo), Patrice Tirolien, Waven William (Seychellerne), François Alfonsi, Bobbo Hamatoukour (Cameroun), James Nicholson, Milner Tozaka (Salomonøerne), Gabriele Zimmer, N. Joyce Laboso (Kenya), Frank Engel, Mariya Nedelcheva, Hamadou Sylla (Mali), Ana Rita Geremias Sithole (Mozambique), Fatima Hajaig (Sydafrika) og Job Yustino Ndugai (Tanzania).

Jon Lomøy (OECD), Miet Smet (AWEPA) og Domenico Rosa (Europa-Kommissionen) afsluttede drøftelsen.

8. Udfordringer for demokratiet i fremtiden og respekt for de konstitutionelle systemer i AVS- og EU-landene

Udvalget om Politiske Spørgsmål

Betænkning af François Ibovi (Republikken Congo) og Olle Schmidt

François Ibovi (Republikken Congo) og Olle Schmidt fremlagde deres betænkning.

Indlæg: Domenico Rosa (Europa-Kommissionen), Mariya Nedelcheva, Piet Vanderwalt (Namibia), David Martin, Apala Lutundula (Den Demokratiske Republik Congo), James Nicholson, Elie Hoarau, Bobbo Hamatoukour (Cameroun), Michael Gahler, Musa Hussein Naib (Eritrea), Edit Bauer, Tesfaye Daba (Etiopien), Amadou Ciré Sall (Senegal), Glen Benedict Noel (Grenada), Emmanuel Kwasi Bandua (Ghana), Musikari N. Kombo (Kenya), Komi Selom Klassou (Togo) og Donald Ramotar (Guyana).

François Ibovi (Republikken Congo), Olle Schmidt, Michael Matthiessen (EU-Udenrigstjenesten) og Domenico Rosa (Europa-Kommissionen) afsluttede drøftelsen.

9. Vandforurening

Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø

Betænkning af Bobbo Hamatoukour (Cameroun) og Christa Klab

Bobbo Hamatoukour (Cameroun) og Christa Klab fremlagde deres betænkning.

Indlæg: Bruno Gatta (Europa-Kommissionen), Horst Schnellhardt, Jutta Haug, Milner Tozaka (Salomonøerne), Robert Sturdy, Fiona Hall, Waven William (Seychellerne), Komi Selom Klassou (Togo), Musikari N. Kombo (Kenya), Maria da Graça Carvalho, Jo Leinen og Hans-Peter Mayer.

Bobbo Hamatoukour (Cameroun), Christa Klaß og Bruno Gatta (Europa-Kommissionen) afsluttede drøftelsen.

10. Situationen i Ungarn og naboregionen

Drøftelse med de ungarske myndigheder om vandforvaltning

Illés Zoltán, Ungarns minister for udvikling af landdistrikterne, gav en præsentation om vandforvaltning i Ungarn og dets nabolande.

Indlæg: Edit Bauer, Olle Schmidt, Bobbo Hamatoukour (Cameroun), Michael Gahler og Piet Vanderwalt (Namibia).

Illés Zoltán svarede på medlemmernes spørgsmål.

(Mødet hævet kl. 18.06)

David MATONGO og
Louis MICHEL

Formænd

Mohamed Ibn CHAMBAS og
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 18. MAJ 2011

(2011/C .../02)

(Mødet åbnet kl. 9.00)

FORSÆDE: David MATONGO

Medformand

1. Godkendelse af protokollerne fra møderne mandag den. 16. maj 2011 og tirsdag den 17. maj 2011

Protokollen godkendtes.

2. Uopsætteligt spørgsmål nr. 2: De demokratiske omvæltninger i Nordafrika og Mellemøsten: konsekvenser for AVS-landene, Europa og verden

Michael Matthiessen (EU-Udenrigstjenesten) og Domenico Rosa (Europa-Kommissionen) indledte drøftelsen.

Indlæg: Mariya Nedelcheva, Christophe Lutundula (Den Demokratiske Republik Congo), Françoise Castex, Olle Schmidt, Piet Van der Walt (Namibia), François Alfonsi, Douglas Slater (Saint Vincent og Grenadinerne), James Nicholson, Waven William (Seychellerne), Elie Hoarau, Mo-Mamo Karerwa (Burundi), Oreste Rossi, Amadou Ciré Sall (Senegal), Maria Da Graça Carvalho, Enrique Guerrero Salom, Glen Noel (Grenada), Edit Bauer, Netty Baldeh (Gambia), Zita Gurmai, Bobbo Hamatoukour (Cameroun), Donald Ramotar (Guyana), Assarid Imbarcaouane (Mali), Michael Mathiessen (EU-Udenrigstjenesten) og Domenico Rosa (Europa-Kommissionen).

3. Redegørelse ved János Martonyi, Ungarns udenrigsminister, formand for EU-Rådet

János Martonyi talte til forsamlingen.

4. Spørgsmål til EU-Rådet

János Martonyi svarede på følgende spørgsmål:

Spørgsmål nr. 10 af Ibrahim Bundu (Sierra Leone) om supplerende midler som følge af midtvejsevalueringen af 10. EUF.

Spørgsmål nr. 11 af Waven William (Seychellerne) om Den Europæiske Udviklingsfond.

Spørgsmål nr. 13 af Ole Christensen om fiskeripartnerskabsaftaler.

Spørgsmål nr. 14 af David Martin om forordningen om definition af spiritus (forordning (EF) nr. 110/2008).

Spørgsmål nr. 15 af Gabriele Zimmer om sammenhængen mellem IFI's politikker og den særbehandling, der gives af WTO.

Spørgsmål nr. 17 af Patrice Tirolien om den fælles landbrugspolitik og sammenhængen i udviklingspolitikken.

Spørgsmål nr. 18 af Elie Hoarau om ØPA-mandatet for Det Indiske Ocean.

Spørgsmål nr. 27 af Marielle de Sarnez (afløst af Olle Schmidt) om den fælles landbrugspolitik og sammenhængen i udviklingspolitikken.

Spørgsmål nr. 8 af Tesfaye Daba (Etiopien) om EU-udenrigstjenesten og fremtiden for EU-AVS-partnerskabet.

Spørgsmål nr. 9 af Assarid Imbarcaouane (Mali) om fremtiden for Cotonouaftalen.

Spørgsmål nr. 12 af Michael Cashman (afløst af Patrice Tirolien) om EU's løfte om at afsætte 0,7 % af deres BNI til ODA i 2015.

Spørgsmål nr. 16 af Niccolò Rinaldi (afløst af Catherine Bearder) om fødevarerikkerhed og biobrændstoffer.

Spørgsmål nr. 19 af Filip Kaczmarek om flygtninge i EU-landene.

Spørgsmål nr. 20 og spørgsmål nr. 21 blev ikke besvaret, da stillerne ikke var til stede.

Spørgsmål nr. 22 af Horst Schnellhardt om ratificering og gennemførelse af den valgfri protokol om inddragelse af børn i væbnede konflikter.

Spørgsmål nr. 23 af Zita Gurmai om gennemførelsen af EU's ligestillingshandlingsplan for 2010-2015.

Spørgsmål nr. 24 af Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius) om pirater i Det Indiske Ocean og behovet for et omfattende regionalt søfartssikkerhedsprogram.

Spørgsmål nr. 25 af Fiona Hall om nuklear sikkerhed.

Spørgsmål nr. 26 af Jo Leinen om klimaforhandlinger i Durban.

5. Drøftelse med EU-Rådet – “catch-the-eye”

Indlæg: Olle Schmidt, Amadou Ciré Sall (Senegal), Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius), Komi Selom Klassou (Togo), Patrice Tirolien, Piet Van der Walt (Namibia), Tesfaye Daba (Etiopien), Netty Baldeh (Gambia), Diomandé Gbaou (Elfenbenskysten).

János Martonyi besvarede spørgsmålene.

6. Beretning fra det 6. regionale møde (Centralafrika) afholdt i Cameroun den 28.-29. april 2011

Medformanden redegjorde mundtligt for mødet.

Indlæg: Louis Michel, Bobbo Hamatoukour (Cameroun), Catherine Bearder, Olebile Gaborone (Botswana) og Boris Mbuku Laka (Den Demokratiske Republik Congo).

7. Sammenfattende rapporter fra workshopperne

Ordførerne fremlagde deres betænkninger om de tre workshopper:

Rabindre Parmessar (Surinam): *Klimaændringers indvirkning på landbrugsmiljøet – besøg på landbrugsforskningsinstituttet under det ungarske videnskaberne akademi*

Anna Záborská: *Omfattende uddannelsesprogram for konduktiv pædagogik, Pető-metoden – besøg på Pető-instituttet for konduktiv pædagogik og højskolen for konduktiv træning*

Komi Selom Klassou (Togo): *Innovation for udvikling: ungarske omkostningseffektive og bæredygtige løsninger for landbrug, vandforvaltning og energi*

8. Beretning ved Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Brenda King, formand for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs AVS-opfølgingsudvalg, gav en præsentation.

(Mødet hævet kl. 12.25 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Louis MICHEL

Medformand

9. Afstemning om beslutningsforslagene i betænkningerne fra de tre stående udvalg

Medformanden mindede forsamlingen om afstemningsproceduren.

– Udfordringerne for demokratiet i fremtiden og respekt for den forfatningsmæssige orden i AVS-landene og EU-medlemsstaterne

Betænkning af François Ibovi (Republikken Congo) og Olle Schmidt

Udvalget om Politiske Spørgsmål (AVS-EU/100.919/11/endelig)

Vedtagne ændringsforslag: 1, 4 og mundtligt ændringsforslag til punkt 26.

Forkastede ændringsforslag: 2, 3 og mundtligt ændringsforslag til punkt 40.

Beslutningen, som ændret, vedtoges enstemmigt.

– Budgetstøtten som middel til at yde officiel udviklingsbistand (ODA) til AVS-landene

Betænkning af Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauretanien) og Enrique Guerrero Salom

Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel (AVS-EU/100.900/11/endelig)

Vedtagne ændringsforslag: 1, mundtligt ændringsforslag til punkt 2, ændringsforslag 4 (med mundtligt ændringsforslag), ændringsforslag 5 (med mundtligt ændringsforslag), ændringsforslag 6 (med mundtligt ændringsforslag).

Tilbagetagne ændringsforslag: 2 og 3.

Beslutningen som ændret vedtoges enstemmigt.

– Vandforurening

Betænkning af Bobbo Hamatoukour (Cameroun) og Christa Klab

Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø (AVS-EU/100.915/11/endelig)

Ændringsforslag 1 vedtoges.

Beslutningen, som ændret, vedtoges enstemmigt.

10. Afstemning om beslutningsforslagene om uopsættelige spørgsmål

– Uopsætteligt beslutningsforslag om situationen i Elfenbenskysten (AVS-UE/100.957/11/endelig)

Der blev ikke fremsat ændringsforslag.

Beslutningen vedtoges enstemmigt.

– Uopsætteligt beslutningsforslag om de demokratiske omvæltninger i Nordafrika og Mellemøsten: konsekvenser for AVS-landene, Europa og verden (AVS-EU/100.958/11/endelig)

Vedtagne ændringsforslag: 1, mundtligt ændringsforslag til punkt 9, første del af punkt 10, mundtligt ændringsforslag til henvisning 12, mundtligt ændringsforslag til sidste henvisning.

Forkastede ændringsforslag: 2, 3, 4 samt anden og tredje del af punkt 10.

Beslutningen, som ændret, vedtoges enstemmigt.

11. Afstemning om ændringsforslagene til Den Blandede Parlamentariske Forsamlings forretningsorden (AP.100.938/A/endelig)

Vedttaget ændringsforslag: første del af ændringsforslag 17.

Forkastet ændringsforslag: anden del af ændringsforslag 17.

Ændringsforslagene til forretningsordenen for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU forelagt af Præsidiets i overensstemmelse med artikel 34 i forretningsordenen, som ændret, vedtoges.

12. Afstemning om erklæringerne

– Erklæring om det fjerde forum på højt plan for bistandseffektivitet i Busan, Sydkorea, 2011

Vedtoges med akklamation.

– Erklæring om FN's rapport *Uniting for Universal Access* i lyset af 2011-mødet på højt plan om aids i juni

Vedtoges med akklamation.

Robert Sturdy gav udtryk for sin uenighed med hensyn til punkt 6 i erklæringen om FN's rapport *Uniting for Universal Access* i lyset af 2011-mødet på højt plan om aids i juni.

13. Diverse sager

Indlæg: Netty Baldeh (Gambia), Gay Mitchell, Amadou Ciré Sall (Senegal) og Zita Gurmai.

14. Tid og sted for den 22. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU

Medformanden takkede de ungarske myndigheder for deres gæstfrihed og glimrende organisation samt medsekretariat og alle medarbejdere for deres indsats.

Den Blandede Parlamentariske Forsamlings 22. samling ville blive afholdt den 21.-23. november 2011 i Freetown (Sierra Leone).

(Mødet hævet kl. 15.30)

David MATONGO og
Louis MICHEL

Medformænd

Mohamed ibn CHAMBAS og
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Medgeneralsekretærer

BILAG I

ALFABETISK LISTE OVER MEDLEMMERNE AF DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING

Repræsentanter fra AVS-landene

MATONGO (ZAMBIA), medformand
BOTSWANA (næstformand)
BURUNDI (næstformand)
CAMEROUN (næstformand)
CONGO (Republikken) (næstformand)
COOKØERNE (næstformand)
GUYANA (næstformand)
JAMAICA (næstformand)
LESOTHO (næstformand)
LIBERIA (næstformand)
MALI (næstformand)
TANZANIA (næstformand)
TUVALU (næstformand)
ANGOLA
ANTIGUA & BARBUDA
BAHAMAS
BARBADOS
BELIZE
BENIN
BURKINA FASO
KAP VERDE
CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK (DEN)
TCHAD
COMORERNE
CONGO (Den Demokratiske Republik)
ELFENBENSKYSTEN
DJIBOUTI
DOMINICA
DOMINIKANSKE REPUBLIK (DEN)
ÆKVATORIALGUINEA
ERITREA
ETIOPIEN
FIJI
GABON
GAMBIA
GHANA
GRENADA
GUINEA
GUINEA-BISSAU
HAITI
KENYA
KIRIBATI
MADAGASCAR
MALAWI
MARSHALLØERNE
MAURETANIEN
MAURITIUS
MIKRONESIENS Forenede Stater
MOZAMBIQUE
NAMIBIA

Repræsentanter fra Europa-Parlamentet

MICHEL, medformand
ARIF (næstformand)
ŠŤASTNÝ (næstformand)
HOARAU (næstformand)
KLAB (næstformand)
NICHOLSON (næstformand)
McAVAN (næstformand)
RONZULLI (næstformand)
GOERENS (næstformand)
SPERONI (næstformand)
ROITHOVÁ (næstformand)
OUZKÝ (næstformand)
RIVASI (næstformand)
ALFONSI
ALVES
BAUER
BEARDER
BOVÉ
BULLMANN
CALLANAN
CARVALHO
CASA
CASINI
CASPARY
CASTEX
CHRISTENSEN
COELHO
DE KEYSER
DELVAUX
DE MITA
DE SARNEZ
DURANT
ENGEL
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, Elisa
FERREIRA, João
FORD
GAHLER
GRIESBECK
GUERRERO SALOM
HALL
HÄNDEL
HANNAN
HAUG
JADOT
JENSEN
JOLY
KACZMAREK
KORHOLA
KUHN

NAURU
NIGER
NIGERIA
NIUE
PALAU
PAPUA NY GUINEA
RWANDA
SAINT KITTS OG NEVIS
SAINT LUCIA
SAINT VINCENT AND THE GRENADINES
SAMOA
SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE
SENEGAL
SEYCHELLERNE
SIERRA LEONE
SALOMONØERNE
SOMALIA
SYDAFRIKA
SUDAN
SURINAM
SWAZILAND
TIMOR-LESTE
TOGO
TONGA
TRINIDAD OG TOBAGO
UGANDA
VANUATU
ZIMBABWE

LEGUTKO
LE PEN
LÓPEZ AGUILAR
McMILLAN-SCOTT
MANDERS
MARTIN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MATO ADROVER
MAYER
MITCHELL
MOREIRA
NEDELICHEVA
NEUSER
ROSSI
SCHLYTER
SCHMIDT
SCHNELHARDT
SCICLUNA
SCOTTÀ
SENYSZYN
STRIFFLER
STURDY
TIROLIEN
TOIA
VLASÁK
WIELAND
ZANICCHI
ZIMMER

UDVALGET OM POLITISKE SPØRGSMÅL

AVS-medlemmer

JEAN MARIE, SAINT LUCIA, medformand
TAMAPUA (SAMOA), næstformand
BENIN, næstformand

ANTIGUA OG BARBUDA
CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK (DEN)
IBOVI (CONGO, Republikken)
GBAOU (ELFENBENSKYSTEN)
ABDI SAID (DJIBOUTI)
DABA (ETIOPIEN)
KUBUABOLA (FIJI)
ROGOMBE (GABON)
PEREIRA (GUINEA-BISSAU)
RAMOTAR (GUYANA)
HAITI
LEBAJOA (LESOTHO)
KOLLIE (LIBERIA)
SERAMILA (MADAGASCAR)
MALI
VAN DER WALT (NAMIBIA)
NAURU
NIUE
PAPUA NY GUINEA
MUSA (SUDAN)

Medlemmer af Europa-Parlamentet

CASA, medformand
KORHOLA, næstformand
CASTEX, næstformand

ALFONSI
CALLANAN
CASINI
DE KEYSER
DURANT
FERREIRA, Elisa
GAHLER
GRIESBECK
HANNAN
HÄNDEL
KACZMAREK
LE PEN
MANDERS
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MOREIRA
NEDELICHEVA
NICHOLSON
ROITHOVÁ
SCOTTÀ
SCHMIDT

PARMESSAR (SURINAM)
KLASSOU (TOGO)
HLONGWANE (ZIMBABWE)

SPERONI
STRIFFLER
WIELAND

UDVALGET OM ØKONOMISK UDVIKLING, FINANSER OG HANDEL

AVS-medlemmer

KUTEKALA KAAWA (CONGO, Den Demokratiske Republik), medformand
MUGAMBE (UGANDA), næstformand
BUNDU (SIERRA LEONE), næstformand

CARVALHO (ANGOLA)
BAHAMAS
BELIZE
COOKØERNE
ÆKVATORIALGUINEA
NAIB (ERITREA)
BANDUA (GHANA)
MAIR (JAMAICA)
APIRA (MALAWI)
OULD GUELAYE (MAURETANIEN))
DEERPALSING (MAURITIUS)
NIGERIA
PALAU
POLISI (RWANDA)
SAINT KITTS OG NEVIS
SLATER (SAINT VINCENT OG GRENADINERNE)
SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE
SALL (SENEGAL)
WILLIAM (SEYCHELLERNE)
HAJAIG (SYDAFRIKA))
VAIPULU (TONGA)
ITALELI (TUVALU)
SIKOFI (ZAMBIA)

Medlemmer af Europa-Parlamentet

CARVALHO, medformand
LEGUTKO, næstformand
ALVES, næstformand

ARIF
BOVÉ
BULLMANN
CASPARY
ENGEL
FORD
GOERENS
GUERRERO SALOM
HOARAU
JENSEN
KUHN
MARTIN
MATO ADROVER
MAYER
McMILLAN-SCOTT
MICHEL
MITCHELL
SCHLYTER
ŠŤASTNÝ
SCICLUNA
STURDY
TIROLIEN
ZANICCHI

UDVALGET OM SOCIALE ANLIGGENDER OG MILJØ

AVS-medlemmer

SITHOLE (MOZAMBIQUE), medformand
KOMBO (KENYA), næstformand
NOEL (GRENADA), næstformand

THOMSON (BARBADOS)
GABORONE (BOTSWANA)
SANOU (BURKINA FASO)
BURUNDI
HAMATOUKOUR (CAMEROUN)
KAP VERDE
TCHAD
COMOROERNE
DOMINICA
DOMINIKANSKE REPUBLIK, Den
BALDEH (GAMBIA)
GUINEA BISSAU

Medlemmer af Europa-Parlamentet

RIVASI, medformand
BAUER, næstformand
NEDELICHEVA, næstformand

BEARDER
CHRISTENSEN
COELHO
DELVAUX
DE SARNEZ
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, João
HALL
HAUG
JADOT
JOLY
KLAB

KIRIBATI
MARSHALLØERNE
MIKRONESIENS Forenede Stater
NIGER
TOZAKA (SALOMONØERNE)
SOMALIA
SWAZILAND
NDUGAI (TANZANIA)
TIMØR LESTE
KHAN (TRINIDAD OG TOBAGO)
VANUATU

LÓPEZ AGUILAR
McAVAN
NEUSER
OUZKÝ
RONZULLI
ROSSI
SCHNELLHARDT
SENYSZYN
TOIA
VLASÁK
ZIMMER

BILAG II

TILSTEDEVÆRELSESLISTE, SAMLINGEN DEN 16.-18. MAJ I BUDAPEST (Ungarn)

MATONGO (Zambia), medformand	MICHEL, medformand
DE FONTES PEREIRA (Angola)	ALFONSI
THOMSON (Barbados)	AYLWARD (for GRIESBECK)
DAYORI (Benin)	BAUER
GABORONE (Botswana) (næstformand)	BEARDER
KABORE (Burkina Faso)	CARVALHO
KARERWA (Burundi) (næstformand)	CASA ⁽¹⁾
HAMATOUKOUR (Cameroun) (næstformand)	CASTEX
MALLOUM (Tchad)	CHRISTENSEN
MBUKU LAKA (Congo, Den Demokratiske Republik)	DAVID (for DE MITA) ^(2, 3)
BOUNKOULOU (Congo, Republikken) (næstformand)	ENGEL
GBAOU (Elfenbenskysten)	ESTARÀS FERRAGUT
SOUBANEH ATTEYE (Djibouti)	FISAS AYXELA (for DELVAUX)
JIMÉNEZ (Den Dominikanske Republik)	GAHLER
SERICHE DOUGAN (Ækvatorialguinea))	GUERRERO SALOM
NAIB (Eritrea)	GURMAI (for DE KEYSER)
DABA (Etiopien))	HALL
KUBUABOLA (Fiji) (*)	HANKISS (for WIELAND) ^(2,3)
ROGOMBE (Gabon)	HAUG
BALDEH (Gambia)	HOARAU (næstformand)
BANDUA (Ghana)	KACZMAREK
NOEL (Grenada)	KLAB (næstformand)
PEREIRA (Guinea-Bissau)	KORHOLA
RAMOTAR (Guyana) (næstformand)	LEINEN (for LÓPEZ AGUILAR)
MAIR (Jamaica) (næstformand)	McAVAN (næstformand)
KOMBO (Kenya)	MARTIN
LEBAJOA (Lesotho) (næstformand)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ ^(1, 2)
KOLLIE (Liberia) (næstformand)	MAYER
AIPIRA (Malawi)	MITCHELL
ASSARID IMBARCAOUANE (Mali) (næstformand)	MORGANTI (for SPERONI)
OULD GUELAYE (Mauretanien))	NEDELICHEVA
DEERPALSING (Mauritius)	NEUSER
SITHOLE (Mozambique)	NICHOLSON (næstformand) ^(2, 3)
VAN DER WALT(Namibia)	PONGA (for CASPARY) ^(1, 3)
TAMBUWAL (Nigeria) (*)	RONZULLI (næstformand) ⁽³⁾
DEKENA (Papua Ny Guinea)	ROSSI
POLISI (Rwanda) (næstformand)	SCHMIDT
JEAN MARIE (Saint Lucia)	SCHNELLHARDT
SLATER (Saint Vincent og Grenadinerne)	SCOTTÀ
TAMAPUA (Samoa)	ŠŤASTNÝ (næstformand)
SALL (Senegal)	STRIFFLER
WILLIAM (Seychellerne)	STURDY
BUNDU (Sierra Leone)	TIROLIEN
TOZAKA (Salomonøerne)	WIELAND ⁽¹⁾
HAJAIG (Sydafrika)	ZÁBORSKA (for CASINI)
MUSA (Sudan)	ZIMMER
PARMESSAR (Surinam)	
HLOPHE (Swaziland) (*)	
NDUGAI (Tanzania) (næstformand)	
SANTOS (Timor-Leste)	
KLASSOU (Togo)	
VAIPULU (Tonga)	
KHAN (Trinidad og Tobago)	

ITALELI (Tuvalu) (næstformand)
MUGAMBE (Uganda)
TOSUL (Vanuatu)
HLONGWANE (Zimbabwe)

OBSERVATØRER:

CUBA
REGUEIFEROS LINARES

MADAGASKAR
SERAMILA

NIGER
ABARRY (*)

(*) Land repræsenteret af en person, der ikke er parlamentsmedlem.

⁽¹⁾ Til stede den 16. maj 2011.

⁽²⁾ Til stede den 17. maj 2011.

⁽³⁾ Til stede den 18. maj 2011.

INDBUDT:

SYDSUDAN
ARIKO
MUORWEL
DAR BOTH
AWERIAL
LOGONGA
IGGA
OKECH
YOKWE

Øvrige tilstedeværende:

ANGOLA
DOS SANTOS
SIMBRÃO da CARVALHO
TINGAO PEDRO
ULIPAMUE
VAHEKINI
BURUNDI
MWIDOGO
NDIKUMAKO
RWANKINEZA
SINDAYIGAYA
CONGO (Den Demokratiske
Republik)
EZATY
KAMBAYI
KUTEKALA KAAWA
LOMBEYA
LUTUNDULU APALA
MABAYA GIZI AMINE
MATADI NENGA GAMANDA
NKONGO BUDINA NZAU
DJIBOUTI

BOTSWANA
MANGOLE

CAMEROUN
AWUDU MBAYA
DAOUDA
KOMBO GBERI
OWONA KONO
CONGO (Republikken)
BETE-SIBA
IBARA
IBOVI
MENGA
MOUANGA NKEOUA
PASSI

ERITREA

BURKINA FASO
OUEDRAOGO
OUOBA NABA
SANOU

TCHAD
DJIMAI
MALLOUM

ELFENBENSKYSTEN
ZINSOU

ETIOPIEN

OMAR ABDI SAID

**FIJI
VOCEA**

**GRENADA
FLETCHER**

**JAMAICA
GILBERT-ROBERTS**

**LIBERIA
BARCLAY
DUNAH**

**MAURETANIEN
ABDELLA
BILAL
GUELADIO
OULD HAMOUD
OULD ZAMEL
NAMIBIA
NAHOLO**

**SAMOA
CHAN TUNG**

**SALOMONØERNE
MA'AHANUA**

**SURINAM
ABDOEL
AJAISO
RATHIPAL
SOMOHARDJO
TOGO
GBONE**

**UGANDA
DOMBO
KATENTA-APULI
KIIZA**

TEKLE

**GABON
KOUMBA SOUVI
MANGOUALA
M'BA
MELIGUE MENGWA
GUINEA-BISSAU
CORREIA
DA COSTA
EMBALO
FERANADES
KENYA
AFFEY
KEMBI-GITTURA
LABOSO
MALAWI
BANDA
CITEYEYE
MWALWANDA
NDISALE
NKHATA GAMBATULA
MAURITIUS
GUNESSEE**

**NIGERIA
ABDUL'AZIZ
ABDULLAHI
AHMED
AKWASHIKI
BARRAYA
SADA SOLI
SENEGAL
SOW**

**SYDAFRIKA
MANAMELA
MULDER
SOOKLAL**

**SWAZILAND
NHLEKO**

**TONGA
KIOA**

**VANUATU
JOY**

**TADESSE
TOGA
YILALA
GHANA
ANTWI
YIADOM**

**GUYANA
GOMES**

**LESOTHO
TIHELI**

**MALI
BA
CISSE
HAIDARA CISSE
SYLLA**

**MOZAMBIQUE
LUCAS
MALENDZA
MANUEL**

**PAPUA NY GUINEA
TABERENG**

**SIERRA LEONE
JUMU
KAMARA
KARGBO
TORTO
SUDAN
ABDEL MAGID AMIR
ABEL HALIM
HASSAN
OMER
OSMAN
TANZANIA
MWANJELWA**

**TUVALU
LEUELU**

**ZAMBIA
SIKOTA**

**ZIMBABWE
MLOTSHWA
MNKANDHLA
MUCHADA**

AVS-RÅDET

**USMAN, minister for national planlægning og næstformand for landsplanudvalget i
forbundsregeringen (Nigeria), formand for AVS-Rådet**

EU-RÅDET

MARTONYI, Ungarns udenrigsminister, formand for EU-Rådet

AU

IGUEH OFLEH

AVS-AMBASSADØRUDVALGET

BARAYA

EUROPA-KOMMISSIONEN

PIEBALGS, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling

PLEWA

EU-UDENRIGSTJENESTEN

MATTHIESSEN

EØSU

ANTHONY

CHIBONGA

KING

CTA

BOTO

AVS-SEKRETARIATET

CHAMBAS, generalsekretær

EU-SEKRETARIATET

AGUIRIANO NALDA, medgeneralsekretær

BILAG III

BILAG TIL MØDET MANDAG DEN 16. MAJ 2011

Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter

1. Fiji

Ratu Inoke Kubuabola
Udenrigsminister og minister for internationalt samarbejde
Republikken Fiji
Delegationsleder

2. Niger

Abdou Abarry
Republikken Nigers ambassadør
Nigers ambassade
Bruxelles
Delegationsleder

3. Nigeria

Usman Alhaji Baraya
Forbundsrepublikken Nigerias ambassadør
Nigerias ambassade
Bruxelles
Delegationsleder

4. Swaziland

Joel M. Nhleko
Ambassadør
Kongeriget Swazilands ambassade
Bruxelles
Delegationsleder

BILAG IV

VEDTAGNE TEKSTER

- Beslutning om udfordringer for demokratiet i fremtiden og respekt for de konstitutionelle systemer i AVS- og EU-landene
(AVS-EU/100.919/11)
- Beslutning om budgetstøtte som middel til at yde officiel udviklingsbistand (ODA) til AVS-landene
(AVS-EU/100.900/11)
- Beslutning om vandforurening
(AVS-EU/100.915/11)
- Beslutning om situationen i Elfenbenskysten
(AVS-EU/100.957/11)
- Beslutning om de demokratiske omvæltninger i Nordafrika og Mellemøsten: konsekvenser for AVS-landene, Europa og verden
(AVS-EU/100.958/11)
- Erklæring om det fjerde forum på højt plan for bistandseffektivitet i Busan, Sydkorea, 2011
- Erklæring om FN's rapport Uniting for Universal Access i lyset af 2011-mødet på højt plan om aids i juni
- Ændringer i forretningsordenen for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU forelagt af Præsidiets i overensstemmelse med artikel 34 i forretningsordenen

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING AVS-EU

AVS-EU/100.919/11/endel.

BESLUTNING¹

om udfordringer for demokratiet i fremtiden og respekt for de konstitutionelle systemer i AVS- og EU-landene

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- der samledes i Budapest (Ungarn) den 16.-18. maj 2011,
- der henviser til sin forretningsordens artikel 17, stk. 1,
- der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse og navnlig dettes artikel 3, stk. 2, 3, stk. 10, 10, 14, 15, 18-21 og 23-26,
- der henviser til Den Afrikanske Unions erklæring fra 2002 om principperne for demokratiske valg i Afrika,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 16. december 1966,
- der henviser til AVS-EF-partnerskabsaftalen ("Cotonouaftalen") og særlig dennes artikel 9, stk. 1, 9, stk. 2, nr. 2, 9, stk. 3, 20, litra d), og 33, litra a),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, navnlig artikel 2, stk. 10 (som fastslår, at Unionens funktionsmåde skal være baseret på repræsentativt demokrati), artikel 11, stk. 4, 21, stk. 1, og 21, stk. 2,
- der henviser til EU-SADC-samarbejdsaftalen af 1994,
- der henviser til SADC-protokollen om politik, forsvar og sikkerhedssamarbejde, navnlig artikel 4 og 5,
- der henviser til Caricoms charter om civilsamfundet af 19. februar 1997, særlig artikel VI,
- der henviser til OAU/AU-erklæringen om principperne for demokratiske valg i Afrika – AHG/DECL.1 (XXXVIII) – og Den Afrikanske Unions retningslinjer for

¹ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 18. maj 2011 i Budapest (Ungarn).

- der henviser til beslutningen om udfordringer til den demokratiske tilpasning af etnisk, kulturel og religiøs mangfoldighed i AVS- og EU-landene (AVS-EU/100.460/09),
 - der henviser til betænkning om valg og valgprocedurer i AVS-EU-lande (AVS-EU/100.123/07)
 - der henviser til den globale politiske aftale af 15. september 2008 vedrørende Zimbabwe,
 - der henviser til Rådets beslutning 13283/10 om ændring og forlængelse af anvendelsesperioden for afgørelse 2007/641/EF om afslutning af konsultationerne med Republikken Fiji i henhold til artikel 96 i AVS-EU-partnerskabsaftalen og artikel 37 i instrumentet for udviklingssamarbejde
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Politiske Anliggender (AVS-EU-100.919/11),
- A. der henviser til, at demokrati ikke er ensbetydende med et økonomisk udviklingsniveau; der henviser til, at AVS-landene og EU har fælles universelle værdier og principper, når det gælder demokrati, god regeringsførelse og menneskerettigheder, og at demokrati er et fælles mål, som er centralt for EU-AVS-samarbejdet,
- B. der henviser til, at demokrati er et politisk system, hvor suveræniteten kommer fra folket,
- C. der henviser til, at demokrati ikke kun handler om at opfylde de teoretiske forudsætninger for frihed, men også om et fungerende system, som giver alle borgere retfærdige og tilgængelige midler til at forbedre deres daglige liv; der henviser til, at EU bør være opmærksom på den ofte fremsatte kritik af, at EU ved vurderingen af situationen i tredjelande til tider fokuserer for meget på demokratiets teoretiske aspekter og glemmer at vurdere, i hvor høj grad der opnås et egentlig demokratisk samfund,
- D. der henviser til, at demokratiske principper ikke må overskygges af bestræbelserne på at opnå økonomisk og social stabilitet,
- E. der henviser til, at frie og retfærdige valg er afgørende, men ikke tilstrækkeligt for et sandt demokrati, idet demokrati er en stadig kamp, som kræver respekt for pluralismen, flertalsreglen og mindretals rettigheder, retsstaten og en lovgivningsmæssig ramme, hvor ingen part kan ændre forfatningen til gavn for sig selv,

- F. der henviser til, at forfatningsmæssige regler om magtoverdragelse og grundlæggende rettigheder aldrig bør være tvetydige eller kunne gøres til genstand for en vilkårlig fortolkning,
- G. der henviser til, at regeringsdannelsen efter valg ofte byder på betydelige demokratiske udfordringer, især når der indgås aftaler om deling af magten,
- H. der henviser til, at både EU og AVS-landene har en stærk fælles interesse i fortsat at udvikle demokratiet og etablere en velfungerende konstitutionalisme,
- I. der henviser til, at menneskelig, økonomisk og social udvikling giver det parlamentariske demokrati mulighed for at fungere bedre,
- J. der henviser til, at det er centralt for god regeringsførelse og retsstaten, at offentlige anliggender og forvaltningen af offentlige midler er uafhængige; der henviser til, at politiske ledere skal holdes politisk og retligt ansvarlige for privat tilegnelse af offentlige midler,
- K. der henviser til, at samme principper skal gælde for alle og ikke være genstand for specifikke nationale eller regionale "standarder",

I. Demokratiske principper

1. understreger, at grundlaget for et solidt demokrati er universelle rettigheder, lighed for loven for alle borgere og den enkeltes frihed; påpeger, at det er grundlæggende, at alle kulturer, religioner og etniske grupper i et land bliver respekteret;
2. minder om, at alle demokratiske systemer bygger på en forfatning og det tilhørende retsvæsen, og understreger vigtigheden af at sikre, at princippet om retsvæsenets uafhængighed respekteres;
3. minder om, at ligevægten i magtens tredeling (udøvende, lovgivende og dømmende magt) er en grundlæggende forudsætning for udøvelse af demokratiet;
4. understreger betydningen af jævnlige at høre befolkningen gennem frie, retfærdige og lige valg og folkeafstemninger, som forberedes gennem omfattende informationskampagner og debatter;
5. understreger betydningen af et pluralistisk politisk partisystem og den klare definition af oppositionens status;
6. understreger EU's og AVS-landenes fælles værdier og mål for så vidt angår demokrati og god regeringsførelse; understreger imidlertid, at alle lande har deres egne kulturelle og historiske særegenheder, og at disse forskelle skal respekteres;
7. understreger, at et samfund ikke kan være sandt demokratisk uden uafhængige, frie og pluralistiske medier;

8. opfordrer til årvågenhed for så vidt angår valgsystemerne i såvel EU- som AVS-landene; advarer mod praktikker som valggeometri, manipulering med vælgerlister, partiskhed hos de dommere, som skal afgøre tvister om forfatningen eller valget, og tilpasning eller ændring af en forfatning for at tilpasse den magthavernes ønsker;
9. understreger, at valg og repræsentativt demokrati ikke skal være et problem, men en løsning, dvs.
 - de skal være frie og retfærdige
 - taberen skal acceptere resultatet og kun udfordre det med demokratiske midler
 - flertallet skal respektere mindretal, magtens deling og retsvæsenets uafhængighed;
10. understreger det presserende behov for at løse dagligdagens problemer, såsom fattigdom, manglende adgang til sundhedstjenester og korrupsion, som bidrager til befolkningen oplevelse af, at demokratiet ikke har forbedret deres daglige liv;

II. Demokratiske institutioner

11. fremhæver betydningen af en klar balance mellem og adskillelse af beføjelser;
12. anbefaler, at forfatninger klart skal definere reglerne for adskillelsen af beføjelser og specificere de tilhørende institutionelle rammer; er forbeholden over for fleksible forfatninger, som er genstand for hyppige ændringer;
13. understreger den rolle, som parlamenterne skal spille i kontrollen med den udøvende magt;
14. håber, at Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU vil spille en central rolle for meningsudveksling, erfaring og praksis inden for parlamentarisk arbejde;
15. er fortalere for at indføre institutioner og mekanismer, som forebygger velstandsmonopoler og korrupsion;
16. anbefaler, at der defineres klare regler for politisk efterfølgelse, og advarer samtidig mod forfatninger, som er lette at ændre;
17. er fortalere for, at forfatningsmæssige grundlæggende rettigheder udformes på en sådan måde, at eventuelle tilladte begrænsninger er klart defineret og begrænsede og kun sker af hensyn til almenvellet;
18. anerkender, at selv om magtdelingsaftaler kan vise sig at være værdifulde i tilfælde af alvorlige kriser, bør de kun anvendes under yderst usædvanlige omstændigheder og i en begrænset periode; understreger, at magtdeling kan medføre, at der ikke findes en egentlig, kritisk opposition, som det forekommer i f.eks. Zimbabwe og Kenya; understreger, at magtdeling er noget ganske andet end koalitionsregeringer;

19. advarer om, at opdelingen af magten i henhold til magtdelingsaftaler aldrig er klart defineret, hvilket skaber yderligere konflikt med risiko for, at man tilsidesætter civilsamfundets holdning, idet sådanne aftaler ofte er aftaler mellem politiske partieliter;
20. understreger, at en oppositionsstatus er afgørende for udøvelse af demokratiet, og det er klare regler om finansieringen af politiske partier også;
21. minder om, at tildelingen af statsmidler under valgkampagner skal kontrolleres nøje;
22. understreger, at alle valg skal være frie, retfærdige og lige, og at resultaterne skal respekteres nøje; understreger, at forsøg på at anvende valg som et redskab udgør en trussel mod demokratiet;

III. Demokratiske udfordringer

23. glæder sig over stigningen i demokratiske valg i Afrika og opfordrer samtidig til at fortsætte en tæt observation af valgene, ikke kun under og før valgene, men også og især efter valgene, og gentager, at uafhængige nationale valgkomitéer, og herunder finansiel støtte, spiller en central rolle; understreger, at disse komitéer ofte mangler midler; understreger vigtigheden af at sikre, at de kompetente nationale og internationale myndigheder overvåger valgene;
24. anbefaler, at der for at fremme demokratiet træffes foranstaltninger til at fremme medborgerskab i alle dets politiske, økonomiske og sociale dimensioner gennem et specifikt regelsæt og et uddannelsessystem af høj kvalitet;
25. understreger, at hæren i Guinea og Niger spiller en positiv rolle for at sikre overgangen til demokrati; håber, at alle medlemmer af overgangsmyndighederne afholder sig fra at stille op som kandidater ved de valg, som skal sikre demokratiets tilbagevenden;
26. fordømmer det svage engagement for demokratiske værdier blandt nogle ledere i AVS-landene, som ofte afspejles i, at traditionelle værdier dominerer;
27. beklager fraværet af EU-observationshold ved tidligere valg, f.eks. det seneste valg i Rwanda, og opfordrer til flere uafhængige fælles AVS-EU-missioner i fremtiden, som skal kombinere de to parters omfattende og forskelligartede erfaringer; understreger den betydelige merværdi af samarbejde mellem nationale repræsentanter for AVS-landene og EU under disse missioner;
28. beklager den trussel mod demokratiet, som korrupsionen udgør, også i EU;
29. advarer mod forfatningsændringer eller valgmæssige ændringer, som introduceres på lovgivningsmæssigt niveau lige op til forestående valg, og understreger risikoen for, at sådanne ændringer kan påvirke valget;

30. roser på den anden side parlamenternes stadig stærkere stilling i flere lande, som det nigerianske parlaments usædvanlige modstand mod at ændre forfatningen til en tredje præsidentperiode i 2006 var et fremragende eksempel på; opfordrer til jævnlig høring og overvejelse af de holdninger, som de nationale parlamenter udtrykker;
31. glæder sig over det fredelige præsidentvalg i Niger i marts 2011 og understreger, at dette er en milepæl i overgangsprocessen mod demokrati; glæder sig ligeledes over den velorganiserede og fredelige folkeafstemning om uafhængighed for Sydsudan i januar 2011, som viste de to parter vilje til at løse spørgsmålet om uafhængighed på fredelig vis;
32. fordømmer afgående præsident for Elfenbenskysten Laurent Gbagbos afvisning af at acceptere de resultater, som den uafhængige valgkommission havde udsendt, og som var bekræftet af FN;
33. støtter borgernes ret til at udtrykke deres ønske om politiske ændringer gennem fredelige demonstrationer og støtter de demokratiske bevægelser i form af massedemonstrationer hos folk, der lever under diktatur; fordømmer enhver uforholdsmæssig brug af våbenmagt for at nedkæmpe disse demonstrationer;

IV. Konkrete foranstaltninger

34. glæder sig over Lissabontraktatens ikrafttrædelse, der udvider Europa-Parlamentets beføjelser med henblik på at styrke den demokratiske dimension af dets aktiviteter;
35. opfordrer alle lande til at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og beklager, at retten til at tænke frit samt kulturelle rettigheder ikke er sikret tilstrækkeligt i flere AVS-lande; opfordrer til fælles drøftelser om disse emner mellem EU-landene og AVS-landene;
36. støtter de bestræbelser og anerkender vigtigheden af det arbejde, som Den Afrikanske Union, Caricom, Comesa, Den Mellestatslige Organisation for Udvikling (IGAD) og Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab (SADC) udfører, og bifalder initiativer som PIANZEA¹; påpeger, at der er behov for konkrete foranstaltninger, såsom yderligere uddannelse af valgobservatører inden for rammerne af IGAD og SADC;
37. understreger behovet for gennem uddannelse og efteruddannelse at styrke kapaciteten hos lederne af demokratiske institutioner og organer (forfatningsdomstol, uafhængige nationale valgkomitéer), som er involveret i afviklingen af valgene, med henblik på så vidt muligt at strømline de forskellige operationer i valgprocessen og undgå de faldgruber, som ofte fører til alvorlige kriser efter valgene;

¹ Valgadministratorernes netværk for Stillehavsøerne, Australien og New Zealand.

38. opfordrer til øget uddannelse i demokratibegrebet i AVS- og EU-landene; påtager sig at undersøge mulige tiltag inden for Den Blandede Parlamentariske Forsamlings rammer;
39. opfordrer EU- og AVS-landene til at bestræbe sig på at udveksle bedste praksis inden for forfatningsret, f.eks. ved at organisere gensidige udvekslingsmissioner på ekspertniveau;
40. påtager sig fortsat at overvåge demokratiske tendenser og bekræfter behovet for at vedtage passende foranstaltninger i henhold til Cotonouaftalens artikel 96, når et EU- eller AVS-land ikke har opfyldt sine forpligtelser, som Rådet for Den Europæiske Union for nylig gjorde med hensyn til Madagaskar og Fiji;
41. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, Kommissionen for Den Afrikanske Union og Det Panafrikanske Parlament.

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING AVS-EU

AVS-EU/100.900/11/endel.

BESLUTNING¹

om budgetstøtte som middel til at yde officiel udviklingsbistand (ODA) til AVS-landene

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- der samledes i Budapest (Ungarn) den 16.-18. maj 2011,
- der henviser til sin forretningsordens artikel 17, stk. 1,
- der henviser til partnerskabsaftalen AVS-EU, der blev undertegnet i Cotonou i Benin den 23. juni 2000 og ændret i hhv. 2005 og 2010, og navnlig artikel 1, 2, 9, 33 og 61,
- der henviser til FN's årtusindeerklæring af 18. september 2000, hvor årtusindudviklingsmålene fastsættes som målsætninger, der er opstillet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på udryddelse af fattigdom,
- der henviser til resolutionen fra FN's Generalforsamling "Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals", som blev vedtaget ved topmødet om årtusindudviklingsmålene i New York den 20. til 22. september 2010,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet af 2. marts 2005 og Accrahandlingsplanen af 4. september 2008,
- der henviser til den europæiske konsensus om udvikling,
- der henviser til årsberetningen 2010 om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik og gennemførelsen af bistand til tredjelande i 2009,
- der henviser til Kommissionens grønbog "EU's budgetstøtte til tredjelande i fremtiden" af 19. oktober 2010,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning af 9. november 2010 om 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) aktiviteter i regnskabsåret 2009,

¹ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 18. maj 2011 i Budapest (Ungarn).

² EUT C 303 af 9.11.2010, s. 243.

- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 11/2010 med titlen "Kommissionens forvaltning af generel budgetstøtte i AVS-stater og lande i Latinamerika og Asien",
- der henviser til undersøgelsen fra temaafdelingen i Europa-Parlamentets generaldirektorat for eksterne politikker, om "Monitoring budget support in developing countries: A comparative analysis of the national control mechanisms over budget support in developing countries" af 15. juli 2010,
- der henviser til sin beslutning om bistandseffektivitet og definition på offentlig udviklingsbistand, der blev vedtaget i Port Moresby den 28. november 2008¹,
- der henviser til betænkningen fra Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finans og Handel (ACP-EU/100.900/11),
 - A. der henviser til, at AVS-EU-samarbejdet om udviklingsfinansiering er et partnerskab baseret på AVS-staternes udviklingsstrategier og på gensidige rettigheder og forpligtelser med henblik på at sikre bistandseffektivitet og koordination,
 - B. der henviser til, at både donorlandene og partnerlandene ønsker at gribe ind, når der opstår spørgsmål om bistandens effektivitet, således at den officielle udviklingsbistand (ODA) i fuldt omfang kan omsættes til positive virkninger på menneskers liv ved at udrydde fattigdom og fremme fred og velstand,
 - C. der henviser til, at budgetstøtte er blevet en stadig vigtigere måde at yde bistand på, og til, at Europa-Kommissionen sigter mod at øge budgetstøtten fra 25 % af det programmerbare rammebeløb under den 9. EUF til næsten 50 % af den programmerbare bistand under den 10. EUF,
 - D. der henviser til, at budgetstøtten har bidraget til at øge niveauet for forpligtelse og udbetaling af EUF-midler i mange AVS-lande,
 - E. der henviser til, at budgetstøtte i 2009 udgjorde 28 % (2,32 mia. euro) af alle forpligtelser fra EU-budgettet og EUF, og til, at generel budgetstøtte (GBS) beløb sig til 860 mio. euro og udgjorde 35 % af de samlede nye budgetstøtteoperationer (alle modtagerne var AVS-lande), mens sektorbudgetstøtte (SBS) udgjorde 33 % af nye budgetstøtteforpligtelser for AVS; der henviser til, at omfanget og placeringen af bilateral budgetstøtte fra EU's medlemsstater, varierer betydeligt,
 - F. der henviser til, at et af budgetstøttens formål er at forbedre den politiske dialog mellem donorer og modtagere, da den gennemføres inden for rammerne af et donor-modtager-partnerskab for så vidt angår fastsættelse af prioriteter og evaluering, som bidrager til at tilpasse donorerens bidrag til landets egne

¹ EUT C 61 af 16.3.2009, s. 26.

behov og ønsker med henblik på at fremme nationalt ejerskab over strategierne for fattigdomsbekæmpelse og sektorstrategierne,

- G. der henviser til, at budgetstøtte i tråd med princippet om ejerskab anvender landenes egne systemer (i stedet for at duplikere strukturer og institutioner i partnerlandet), med henblik på at øge forudsigeligheden og undgå opsplitningen af bistanden, bureaukratiet og transaktionsomkostningerne for både donor- og partnerlandene,
 - H. der henviser til, at der stadig er behov for et tættere samarbejde mellem donorerne, og at budgetstøtte giver mulighed for bedre harmonisering af donorerens aktiviteter,
 - I. der henviser til, at budgetstøtte anses for at være politisk følsom, men at det er et bistandsinstrument, som ikke bør overbelastes med politiske krav,
 - J. der henviser til, at budgetstøtte ikke bør ydes, hvor der er bevist korrupsion,
 - K. der henviser til, at budgetstøtte kan bidrage til at opbygge institutionel kapacitet og til at øge ansvarligheden og indenlandske aktørers kontrol; der henviser til, at budgetstøttens succes imidlertid afhænger af regeringernes evne til at planlægge, udføre og aflægge regnskab for deres offentlige udgifter; der henviser til, at krav om ansvarlighed, der kommer fra landene selv, er afgørende for regeringsførelsen,
 - L. der henviser til, at civilsamfundet i tilstrækkeligt omfang skal inddrages i dialogen om budgetstøtte, i gennemførelsen af budgetstøtteprogrammer og vurderingen af budgetudgifterne, og at parlamenterne skal spille en fuldgyldig rolle med hensyn til overvågning og vurdering, både bottom-up og top-down; der henviser til, at revisionsinstitutioner spiller en vigtig rolle med hensyn til at overvåge og revidere budgetstøtte,
1. understreger, at budgetstøtte som middel til finansiel udviklingsbistand bør sigte mod fattigdomsbekæmpelse og opfyldelse af årtusindudviklingsmålene gennem bæredygtig stigning i de offentlige udgifter og kun kan være effektiv, hvis begge parter påtager sig deres ansvar i et reelt partnerskab;
 2. anmoder donorlandene om at øge den bistand, der går gennem landenes budgetsystemer, til de lovede 50 % under hensyntagen til kriterierne for støtteberettigelse; opfordrer Europa-Kommissionen og de interesserede AVS-lande til at arbejde hen mod at indgå aftaler om årtusindudviklingsmål;
 3. opfordrer Kommissionen til at anvende budgetstøtte som sin primære bistandsmetode, når betingelserne for støtteberettigelse som fastsat i Cotonouaftalen er opfyldt, og til at opfordre til et fælles EU-mål for budgetstøtte;
 4. opfordrer Kommissionen til at gennemføre landebaserede vurderinger af de potentielle risici og fordele ved budgetstøtte, og dele resultaterne med donorer

og modtagere, som grundlag for at træffe valg om budgetstøttens anvendelsesområde, omfang, udformning og rolle i et givet partnerland; bemærker i denne forbindelse, at høj budgetstøtte kan være problematisk, hvis den makroøkonomiske stabilitet og den grundlæggende finanspolitiske disciplin endnu ikke er på plads;

5. opfordrer EU til at vedtage en dynamisk tilgang med gradvist stigende budgetstøtte, efterhånden som partnerlandenes kapacitet forbedres;
6. opfordrer EU til at udvikle og forvalte budgetstøtten ved at sigte mod at udnytte komplementariteten med andre bistandsmidler og fremme den indbyrdes tilpasning og koordinering mellem de forskellige generelle og sektorbudgetstøtteinstrumenter; opfordrer Kommissionen til at undersøge følgerne af at decentralisere en del af budgetstøtten;
7. opfordrer donorerne til at øge koordinationen og bistandens forudsigelighed og til at forenkle procedurerne; understreger, at budgetstøttedonorer bør være indstillet på en længevarende forpligtelse over for partnerlandene, som bygger på ønsket om sammenhæng i udviklingspolitikken;
8. opfordrer Kommissionen til at holde fast i sin dynamiske tilgang til støttekriterierne; opfordrer til, at der aftales præstationsindikatorer med AVS-landene på grundlag af en dybtgående dialog og i forhold til resultaterne inden for fattigdomsbekæmpelse og opnåelse af årtusindudviklingsmålene samt inden for andre prioriterede områder, som aftales mellem donor- og modtagerlandene;
9. understreger, at budgetstøtte ikke bør knyttes til politiske konditionaliteter, og at den politiske dialog foregår på det overordnede samarbejds- og partnerskabsniveau og ikke inden for rammerne af de enkelte bistandsinstrumenter som budgetstøtte; understreger imidlertid betydningen af en politisk dialog på højt niveau for en effektiv udnyttelse af budgetstøtten;
10. opfordrer EU til systematisk at rejse spørgsmålet om parlamentarisk kontrol med budgetstøtten inden for rammerne af den politiske dialog; minder om, at inkludering af bistand i budgetterne er et afgørende skridt for at øge den parlamentariske kontrol med støtten; opfordrer regeringerne i modtagerlandene til at forsyne deres parlamenter med de nødvendige oplysninger til at holde de udøvende myndigheder ansvarlige, og opfordrer parlamentsmedlemmerne til at gøre brug af deres eksisterende beføjelser;
11. opfordrer partnerlandene til at basere budgetstøtten på solide og detaljerede nationale planer for fattigdomsbekæmpelse og modtagerlandene til at anvende midler på at forbedre universel adgang til grundlæggende offentlige tjenester og mindske fattigdommen;
12. opfordrer til kapacitetsopbygning i alle ministerier for at sikre, at de fattigste sættes bedre i stand til at deltage i samfundet på lige fod, samt større

effektivitet i de strategiske udgifter navnlig til sundhed, uddannelse, beskæftigelse, landbrug og infrastruktur;

13. opfordrer EU til at sørge for integration af kønsaspektet ved at anvende kønsopdelte indikatorer og partnerlandene til at anlægge et kønsperspektiv i budgetprocessen og fremme dialogen med kvindeorganisationer;
14. understreger, at budgetstøtten ikke bør knyttes til opfyldelsen af økonomiske betingelser, som kan hæmme AVS-landenes udvikling;
15. minder om, at systemisk styrkelse af de offentlige finanser er en vigtig del af en bred antikorrupsionsstrategi, hvilket nødvendiggør regelmæssige kontroller udført af modtagerlandene;
16. opfordrer både donor- og partnerlandenes regeringer til at fokusere på at sikre fuldstændig budgetmæssig gennemsigtighed og ansvarliggørelse, da disse er afgørende for god økonomisk og politisk forvaltning; understreger behovet for vedvarende at inddrage nationale parlamenter, lokale regeringer og ikkestatslige aktører og øge kapacitetsopbygningen i parlamenter og revisionsinstitutioner med henblik på at styrke den nationale ansvarlighed, offentlige finansielle forvaltningssystemer og overvågningsmekanismer;
17. opfordrer donor- og modtagerlande til at følge budgetstøtten op med foranstaltninger til at styrke offentlige økonomiske forvaltningssystemer og revisionskapacitet, øge parlamenternes kapacitetsopbygning og støtte ikkestatslige aktører; opfordrer AVS-landene og Kommissionen til i forbindelse med midtvejsevalueringen af AVS-interne midler og RIP-midler under den 10. EUF at gennemføre et internt AVS-program for at støtte kapacitetsopbygningen i interesserede AVS-lande gennem et gensidigt lærings- og støtteprogram med henblik på at forbedre den offentlige finansielle forvaltning, som er nødvendig for at understøtte hurtige og ambitiøse reformer;
18. understreger, at mere oplysning om budgetstøtte i donor- og partnerlande vil øge gennemsigtigheden og ansvarligheden og bidrage til at give instrumentet større effektivitet; opfordrer til en systematisk vurdering af evalueringsundersøgelser med henblik på at identificere eventuelle mangler og dermed forbedre gennemførelsen;
19. anbefaler partnerne så vidt muligt at samordne evalueringskriterierne for budgetstøtte for at opnå bedre overvågning og en evaluering af denne bistandsmetode;
20. opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at yde passende midler til den 11. EUF, idet man bygger på ressourcerne i den 10. EUF, i overensstemmelse med deres løfte om at afsætte 0,7 % af deres BNI til ODA i 2015, og i henhold til behovet for at finansiere nye forpligtelser som aftalt i den nyligt afsluttede anden revision af Cotonouaftalen;

21. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet samt til de nationale og regionale parlamenter i AVS-landene og EU-medlemsstaterne.

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING AVS-EU

AVS-EU/100.915/11/endel.

BESLUTNING

om vandforurening¹

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- der samledes i Budapest (Ungarn) den 16.-18. maj 2011,
- der henviser til sin forretningsordens artikel 17, stk. 1,
- der henviser til resolution 64/292 fra FN's Generalforsamling om menneskers ret til vand og sanitet,
- der henviser til resolution 15/9 fra FN's Menneskerettighedsråd om menneskerettigheder og adgang til drikkevand og sanitet,
- der henviser til FN's millenniumerklæring af 8. september 2000, hvor årtusindudviklingsmålene opstilles som det internationale samfunds fælles kriterier for fattigdomsudryddelse, og især det syvende mål,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport fra juli 2009 om gennemførelsen af årtusindeerklæringen,
- der henviser til rapport fra FN's udviklingsprogram (UNDP) med titlen "Beyond the Midpoint: achieving the Millennium Development Goals", som offentliggjordes i januar 2010,
- der henviser til rapporten fra UNDP, UNFPA, UNICEF og WFP med titlen "Stocktaking on the Millennium Development Goals", som offentliggjordes i januar 2010,
- der henviser til UNDP's rapport om menneskelig udvikling (2006) med titlen "Beyond scarcity: power, poverty and the global water crisis",
- der henviser til den årlige rapport (2010) med titlen "UN-Water Global Annual Assessment of Sanitation and Drinking-Water (GLAAS)",
- der henviser til UNICEF's rapport med titlen "Progress for children - Achieving the MDGs with equity", som offentliggjordes i september 2010,

¹ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 18. maj 2011 i Budapest (Ungarn).

- der henviser til EU's 12-punkts-handlingsplan til støtte for årtusindudviklingsmålene, som Kommissionen offentliggjorde den 21. april 2010,
 - der henviser til mødet på højt plan i FN's Generalforsamling om årtusindudviklingsmålene i New York den 20.-22. september 2010,
 - der henviser til G8's handlingsplan for vand vedtaget i Evian i 2003 og senere rapporter,
 - der henviser til vurderingsrapporterne fra Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), der blev offentliggjort i 1990, 1995, 2001 og 2007,
 - der henviser til beslutningen om vand i udviklingslande, som blev vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 23. november 2006 i Bridgetown (Barbados),
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø (AVS-EU-100.915/11),
- A. der henviser til, at FN's Generalforsamling og Menneskerettighedsråd har anerkendt adgang til drikkevand og sanitet som en grundlæggende menneskeret,
 - B. der henviser til, at vand ikke blot er en vare, men derimod en væsentlig ressource for liv og sundhed og et offentligt gode, og selv om adgang til vand er en grundlæggende rettighed, bærer samfundet og den enkelte ansvaret for at forvalte den på en bæredygtig måde;
 - C. der henviser til, at det syvende årtusindudviklingsmål er at halvere andelen af mennesker uden bæredygtig adgang til drikkevand og basal sanitet inden udgangen af 2015; der henviser til, at landene syd for Sahara trods alle de fremskridt, der er nået, som det ser ud i dag ikke vil nå dette årtusindudviklingsmål; der henviser til, at drikkevandsforsyning og hygiejnefaciliteter fortsat er problemer, navnlig uden for byerne;
 - D. der henviser til, at de seneste tal fra FN viser, at næsten 900 mio. mennesker verden over på nuværende tidspunkt stadig ikke har adgang til drikkevand, at 2,6 mia. mennesker ikke har adgang til basale hygiejnefaciliteter, og at forurennet vand er den næstvigtigste årsag til børnedødelighed i verden,
 - E. der henviser til, at opnåelse af det syvende årtusindudviklingsmål ville betyde, at der vindes yderligere 322 mio. arbejdsdage, og at sundhedssektoren ville kunne spare 7 mia. amerikanske dollars om året; der henviser til, at hver dollar investeret i sikkert drikkevand vil give et udbytte på 3-34 dollars i form af økonomisk udvikling,
 - F. der henviser til, at kvinder og piger, som har ansvaret for at hente vand og tage sig af de syge, er de første, som lider under mangel på drikkevand, og at

adgangen til rent vand er afgørende for mødres sundhed; der henviser til, at de afstande, der skal tilbagelægges for at få adgang til rent vand, og de manglende sanitære forhold i skoler har en negativ virkning på navnlig pigers adgang til uddannelse,

- G. der henviser til, at EU's medlemsstater er blandt de største donorer inden for vandforsyning og har stor erfaring med internationalt samarbejde om udvikling og forvaltning af vandressourcer,
- H. der henviser til, at EU's initiativ til en vandstrategi, som blev lanceret på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling (Johannesburg, september 2002), er udformet som en integreret tilgang til forvaltningen af vandressourcerne med henblik på at nå årtusindudviklingsmålene og målene for bæredygtig udvikling i forbindelse med drikkevand og sanitære infrastrukturer;
- I. der henviser til, at 70 % af det ubehandlede industriaffald i udviklingslandene bortskaffes i vand og dermed forurener vandforsyningen,
- J. der henviser til, at problemet med vandforureningen er et grænseoverskridende problem på grund af de lange flodløb og de forbundne vandsystemer, og at dette nødvendiggør fælles foranstaltninger;
- K. der henviser til, at EU i 2002 vedtog rammedirektivet om vand i ønsket om at rationalisere tilgangen til spørgsmål vedrørende denne ressource samt foreskrive en generel forpligtelse til at beskytte miljøet og en minimumsstandard for alt overfladevand,
- L. der henviser til, at klimaændringerne har indflydelse på adgangen til drikkevand og sanitære infrastrukturer, og at IPPC i sin 2007-rapport kom til den konklusion, at klimaændringerne i 2050 vil få et tragisk omfang,
 - 1. finder at, da vand har betydning som livsvigtig ressource, er adgangen til rent vand en grundlæggende menneskeret, som befolkningen skal sikres, bl.a. til ernærings- og hygiejneformål; tilføjer, at adgang til vand også er afgørende for produktionen; mener, at adgang til vand skal anses som indikator for den menneskelige udvikling;
 - 2. påpeger, at forebyggelse af vandforurening økonomisk set er mere hensigtsmæssig end enhver form for vandbehandling og -rensning efter husholdnings- og anden anvendelse;
 - 3. understreger, at problemet med vand og vandforurening er et tværgående spørgsmål, som således kræver en tværfaglig og multilateral strategi, der tager hensyn til økonomisk levedygtighed, social solidaritet, jobbevarelse, miljøansvarlighed, forsigtighedsprincippet og rationel anvendelse for ikke at undergrave de kommende generationers behov;
 - 4. anser enhver investering i vandinfrastruktur og -tjenester som katalysatorer for udvikling, da forbedrede vandtjenester vil skaffe beskæftigelse til

lokalsamfundene, frigive tid til andre produktive aktiviteter og fremme den sociale dimension på lokalt niveau;

5. understreger vigtigheden af at føre en dialog mellem institutioner og lokalbefolkning i beslutningsprocessen vedrørende vandressourcer og dermed fremme inddragelsen af alle berørte parter samt imødekomme brugernes reelle behov for, at der vælges løsninger, som tager højde for klimaet, miljøet og de kompetencer, der er til rådighed for installationen og vedligeholdelsen af systemer til levering af drikkevand; understreger behovet for en velfungerende kommunikationsstrategi, uddannelse og oplysning om vigtigheden af rent vand;
6. understreger betydningen af finansieringen af mikro- og små projekter med henblik på at forbedre betingelserne på stedet på bæredygtig vis og understreger nødvendigheden af forbedret information vedrørende støttemuligheder;
7. understreger behovet for at have en hensigtsmæssig lovgivningsmæssig ramme, som garanterer adgang til vand, herunder drikkevand, dets kvalitet og ansvarlig omgang med det; anbefaler, at man indfører forurenere betaler-princippet; minder om, at det bør være en prioritet for regeringer at vedtage lovgivning om beskyttelse af drikkevand;

Forurening fra spildevand

8. understreger, at sikker adgang til rent vand, ordentlig bortskaffelse af spildevand og sanitære faciliteter er vigtige forudsætninger for folkesundheden, fordi de bidrager til at sænke dødeligheden af sygdomme, som er knyttet til vandets kvalitet, navnlig blandt børn; bemærker, at FN har anerkendt retten til adgang til sanitære faciliteter som en menneskeret til lige fod med retten til rent drikkevand;
9. understreger imidlertid, at levering af udbredt, sikker adgang til drikkevand gennem drikkevandsnet og spildevandssystemer er dyr og vil være en byrde for de begrænsede økonomiske midler i mange AVS-lande; minder ikke desto mindre om, at dette bør være en prioritet for myndighederne; anbefaler formidling af gravninger i landsbyerne og barakområderne, hvis befolkning vokser meget hurtigt, anvendelse af innovative løsninger, såsom komprimeret klor til bekæmpelse af sygdomme som f.eks. kolera forårsaget af oversvømmelser, som forekommer oftere og oftere;
10. understreger nødvendigheden af at bekæmpe vandspild på steder, hvor knapheden truer, og optimere forbruget af vand, navnlig gennem genanvendelse heraf, under hensyntagen til vandets mange formål og gennem ansvarliggørelse af brugere;
11. finder, at nyskabende modeller, som beskytter vandets kredsløb, bør støttes, f.eks. alternative teknologier tilpasset den lokale situation og anvendelse af organisk materiale som gødning;
12. understreger, at tilstrækkelig og sikker forsyning med vand kun kan opnås gennem langsigtede strategier, og at de billigste, mest innovative, effektive og

bæredygtige rensningsteknologier derfor bør fremmes - eventuelt gennem teknologioverførsel - i samråd med lokalsamfundene uden at ignorere den miljømæssige dimension og under hensyntagen til de lokale forhold;

13. understreger betydningen af den anden AVS-EU-vandfacilitet og støtter projekter under denne facilitet, som finansieres med op til 200 mio. euro af den 10. EUF, om forsyning af de fattigste befolkningsgrupper med vand og basal sanitet og støtte til en bedre vandforvaltning og forvaltning af vandressourcerne og til den bæredygtige udvikling og vedligeholdelse af vandinfrastruktur; minder dog om, at enhver beslutning i denne henseende skal tages så tæt på de berørte mennesker som muligt;

Forurening fra industri og landbrug

14. noterer sig stigningen i landbrugsproduktionen, minedriften, den industrielle produktion, elproduktionen, skovbruget og andre økonomiske aktiviteter i AVS-landene, som medfører ændringer i vandets kemiske, biologiske og fysiske kendetegn, hvilket kan true den menneskelige sundhed, økosystemerne og biodiversiteten;
15. anmoder AVS-landene og EU's medlemsstater om at bekæmpe forurening af floder med giftige kemikalier og tungmetaller, som er væsentlige kilder til vandforurening, såvel i EU-landene som i visse AVS-lande; anmoder om, at der i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet træffes de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at industri, skovrydning, udvindingsindustri, produktion af farlige stoffer eller udbredt anvendelse af pesticider i landbrug og gartneribrug ødelægger vandets kvalitet og renhed; opfordrer til, at der indføres standarder og gennemføres analyser i risikoområder med sanktioner for forurenere med henblik på at bekæmpe forureningen af overfladevand (floder, søer, vandafstrømninger) og grundvand som følge af gødning, pesticider, giftige kemiske stoffer og tungmetaller

Klimaændringer og demografiske ændringer

16. understreger nødvendigheden af en dybtgående undersøgelse af forbindelserne mellem befolkningstilvæksten i verden og klimaændringerne og særligt denne udviklings eventuelle indvirkninger på adgangen til de væsentligste naturressourcer, bl.a. drikkevand, og på kystfarvandene;
17. noterer sig den stigende urbanisering i AVS-landene, som medfører et behov for omfattende investeringer i infrastruktur med henblik på at levere vand og rense spildevand; opfordrer i denne sammenhæng til investering i nyttiggørelse og genbrug af vand med henblik på at spare vand og dermed energi;
18. anmoder indtrængende det internationale samfund om at erkende vigtigheden af at beskytte de tropiske skove og prioritere beskyttelsen heraf og opfordrer alle berørte parter, herunder de nye vækstøkonomier, til at opfylde de løfter, de afgav i forbindelse med Københavnsaftalen, om at fremme og overføre rene teknologier

med henblik på at bevare klodens vandressourcer og imødegå klimaændringerne og de deraf følgende mulige begrænsninger af drikkevandsressourcerne;

19. anmoder Europa-Kommissionen om at overføre bedste lovgivnings- og teknologisk praksis for vandbeskyttelse til AVS-landene og oprette en internetplatform til indsamling af eksempler på bedste praksis inden for vandbeskyttelse;
20. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Parlamentet, Kommissionen, Rådets formandskab og Den Afrikanske Union.

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING AVS-EU

AVS-EU 100.957/11/endel.

BESLUTNING¹

om situationen i Elfenbenskysten

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- der samledes i Budapest (Ungarn) den 16.-18. maj 2011,
 - der henviser til sin forretningsordens artikel 17, stk. 2,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner og erklæringerne og beslutningerne fra Den Afrikanske Union, Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) og Den Europæiske Union om situationen i Elfenbenskysten,
 - der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 25. marts 2011 om nedsættelse af en international undersøgelseskommission til at undersøge krænkelse af menneskerettigheder i Elfenbenskysten, der har fundet sted siden præsidentvalget i november 2010,
 - der henviser til Elfenbenskystens regerings erklæring af 1. oktober 2003, hvori man accepterer Den Internationale Straffedomstols (ICC) jurisdiktion for så vidt angår forbrydelser begået på landets territorium med virkning fra 19. september 2002,
 - der henviser til sine formænds erklæringer af 3. december 2010 og 18. marts 2011, som fordømmer volden og overtrædelsen af menneskerettighederne i Elfenbenskysten,
 - der blandt andet henviser til Europa-Parlamentets beslutninger af 16. december 2006 og 7. april 2011 om situationen i Elfenbenskysten,
- A. der henviser til, at den eneste kilde til legitimitet er almindelige direkte valg, dvs. uangribelige valgresultater,
- B. der henviser til den alvorlige politiske krise, som opstod, efter at resultaterne af den anden runde af præsidentvalget den 28. november 2010 i Elfenbenskysten blev udfordret,
- C. der henviser til, at formålet med valget var at afslutte en politisk krise, som havde delt landet gennem et årti,

¹ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 18. maj 2011 i Budapest (Ungarn).

- D. der henviser til, at FN for første gang i Afrika gennem to af sine resolutioner og med den daværende præsident Laurent Gbagbos samtykke fik overdraget at certificere resultaterne af præsidentvalget, og at disse certificerede resultater udpegede Alassane Ouattara som valgt præsident for Elfenbenskysten,
- E. der henviser til, at lov 2001-303 og artikel 64 i anordningen af 2008 ikke giver det ivorianske forfatningsråd beføjelse til at proklamere resultater, som afviger fra den uafhængige valgkomité's resultater,
- F. der henviser til, at den afgående præsident Laurent Gbagbo havde ansvaret for at sikre en fredelig overdragelse til sin efterfølger for at opretholde freden i samfundet,
- G. der henviser til, at ECOWAS allerede den 7. december 2010 opfordrede den afgående præsident til at "overdrage magten øjeblikkeligt",
- H. der henviser til, at Den Afrikanske Union den 8. december 2010 opfordrede den afgående præsident til at respektere folkets vilje, som den er kommet til udtryk i stemmeboksen, og overdrage magten fredeligt for at undgå et blodbad, idet man henviste til sine mange mæglingsbestræbelser,
- I. der henviser til, at alle forsøg på mægling for at overtale den tidligere præsident Gbagbo til at overdrage magten til den demokratisk valgte præsident har slået fejl,
- J. der henviser til, at den tidligere præsident Gbagbos afvisning af at overdrage magten til den demokratisk valgte præsident har bragt Elfenbenskysten på randen af borgerkrig,
- K. der henviser til, at volden mod civile har ført til flere tusinde dødsfald, intern fordrivelse af over en mio. mennesker og over 100.000 mennesker, som har søgt tilflugt i nabolandene,
- L. der henviser til, at der er blevet begået grusomheder i Elfenbenskysten, herunder tilfælde af seksuel vold, tvungne forsvindinger, udenretslige henrettelser og overdreven og vilkårlig brug af magt mod civile, som udgør forbrydelser mod menneskeheden,
- M. der henviser til, at disse overgreb, som er blevet undersøgt af tre internationale FN-udpegede efterforskere, sandsynligvis er blevet begået af forskellige parter i konflikten på den blotte mistanke om, at ofrene hørte til en anden etnisk gruppe end gerningsmændene,
- N. der henviser til, at angreb, som bevidst er rettet mod FN's fredsbevarende styrker og institutioner, også udgør krigsforbrydelser,
- O. der henviser til ansøgningen til Den Internationale Straffedomstol, som blev sendt til Haag på præsident Ouattaras vegne den 9. marts 2011,
- P. der henviser til, at denne vold vil få uberegnelige følgevirkninger for befolkningens liv,

- Q. der henviser til, at præsident Ouattara har opfordret til at ophøre med volden, til forsoning og til nedsættelse af en sandheds-, forsonings- og dialogkommission,
- R. der henviser til, at denne kriseperiode har haft yderst negative økonomiske, sociale og humanitære virkninger, og at unge mennesker står uden udsigt til job,
- S. der henviser til de gunstigere udsigter for Elfenbenskysten efter anholdelsen af den tidligere præsident Gbagbo,
1. glæder sig over, at Elfenbenskystens valgte præsident Ouattara nu har overtaget embedet;
 2. fordømmer forsøgene fra den tidligere præsident Gbagbo og hans tilhængere på med vold at tilrane sig magten mod det ivorianske folks vilje;
 3. erklærer, at den har fuld tillid til det FN-personale, som havde ansvaret for at certificere valgresultatet;
 4. roser bestræbelserne fra ECOWAS, Den Afrikanske Union og FN for at finde en diplomatisk løsning, som kunne have forhindrede de udbredte lidelser som følge af brugen af våbenmagt, og beklager, at disse bestræbelser ikke lykkedes;
 5. beklager den høje pris, som det ivorianske folk har måttet betale for at sikre, at deres demokratisk udtrykte vilje respekteres;
 6. fordømmer helhjertet al brutaliteten, de gentagne kampagner for at opildne had, repressalier, plyndringer, afgørelse af mellemværender og alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne; fordømmer navnlig den vold, der har fundet sted, navnlig brugen af tunge våben mod civile, angrebene på FN-personale, den seksuelle vold og de massakrer, som er blevet bekræftet af FN og humanitære organisationer;
 7. glæder sig over, at FN's Sikkerhedsråd har givet FN's mission i Elfenbenskysten (ONUCI) beføjelse til at anvende magt for at beskytte civilbefolkningen, bl.a. ved at forhindre yderligere brug af tunge våben; opfordrer ONUCI til med assistance fra den franske styrke Licorne at fortsætte med at yde effektiv beskyttelse til civile i Elfenbenskysten, så længe de ivorianske myndigheder anmoder dem om det;
 8. fordømmer den manglende overholdelse af våbenembargoen; glæder sig over FN's beslutning af 28. april 2011 om at opretholde denne embargo i endnu et år, og opfordrer EU's og Den Afrikanske Unions medlemsstater til at gøre alt, hvad der er muligt, for at gøre den effektiv;
 9. opfordrer Elfenbenskystens naboer til at tage alle mulige skridt for at sikre, at de ikke fungerer som tilflugtssted for kræfter, som ønsker at destabilisere landet, og på den måde hjælpe den ivorianske regering med at forbedre sikkerheden ved landets grænser;
 10. beklager de massive tab af menneskeliv og de målrettede handlinger for at ødelægge ejendom; udtrykker sin medfølelse med de sårede og ofrenes og de

forsvundnes familier; sender sin dybtføjte medfølelse til det ivorianske folk og den ivorianske regering og opfordrer parterne til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at hindre yderligere overtrædelser af menneskerettighederne og sikre befolkningens sikkerhed;

11. glæder sig over præsident Ouattaras løfte om at genoprette retsstaten; opfordrer de ivorianske myndigheder til at sikre, at alle deres handlinger respekterer retsstatens principper, hvilket vil sige, at der bør anvendes behørig rettergang mod dem, som har anvendt eller fortsat anvender vold, og alle dem, som har overført statslige midler til private hænder, men understreger, at de anklagede bør have fuld ret til et forsvar inden for en upartisk og ikkeselektiv retslig ramme; glæder sig over EU's beslutning om at yde en øjeblikkelig hjælp på 18 mio. euro til at modernisere det ivorianske retssystem;
12. håber, at sandheden om alle massakrerne og forbrydelserne vil komme for dagens lys; glæder sig over FN's beslutning om at nedsætte en uafhængig international kommission, som skal undersøge beskyldninger om overtrædelse af menneskerettighederne, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden; opfordrer alle berørte parter til at samarbejde fuldt ud;
13. glæder sig over, at anklageren ved Den Internationale Straffedomstol har besluttet at anmode om tilladelse fra ICC's forberedende instans til at iværksætte en efterforskning af de "udbredte og systematiske drab", i betragtning af, at ICC kan fastsætte sin jurisdiktion på grundlag af Romstatuttens artikel 12, stk. 3;
14. minder om, at der ikke findes nogen forældelsesfrist for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, og at de ansvarlige ikke bør nyde nogen tidsmæssig, geografisk eller politisk straffrihed;
15. glæder sig over, at præsident Ouattara har opfordret til at ophøre med volden og til forsoning, og håber, at disse opfordringer vil blive hørt i hele landet, navnlig inden for forvaltningen og de væbnede styrker; glæder sig over nedsættelsen af en kommission for sandhed, forsoning og dialog og understreger betydningen af social samhørighed i landet;
16. gentager sin støtte til præsident Ouattara, hans regering og Elfenbenskystens folk i deres opgave med forsoning, genopbygning og bæredygtig udvikling; opfordrer til, at der indledes forhandlinger for at genoprette ro og orden og etablere stabilitet og sikkerhed i landet og fremme den nationale enhed;
17. minder om præsident Ouattaras forslag om at danne en national samlingsregering for at fremme en demokratisk og fredelig politisk overgang og give alle politiske holdninger i landet og alle regioner mulighed for at blive repræsenteret;
18. håber, at denne genoprettelse af fred i samfundet vil betyde, at der snarest muligt kan vælges et parlament;
19. lykønsker EU med dens effektive humanitære hjælp, som udgør over 54 mio. euro, og opfordrer EU til at fortsætte sine bestræbelser, indtil flygtningene og de fordrevne vender tilbage; minder om, at over 100.000 flygtninge er flygtet fra

Elfenbenskysten, primært til Liberia, og at over en mio. er fordrevet internt i landet; opfordrer de internationale donorer til at støtte EU's aktion, som har frigjort 180 mio. euro i støtte med virkning fra april 2011;

20. glæder sig over, at de ivorianske myndigheder har ophævet forbuddet mod at eksportere kakao, og at EU's sanktioner mod økonomiske enheder er blevet ophævet, hvilket har betydet, at kakaoeksporten har kunnet genoptages;
21. håber, at Elfenbenskysten kan nyde godt af den lettelse i udlandsgælden på i alt 3 mia. amerikanske dollars, som landet blev tildelt i henhold til HIPC-initiativet for stærkt gældstyngede fattige lande, af EUF-projekter, støtte fra Verdensbanken og IMF og om nødvendigt de ekstra midler fra EU, så den ivorianske økonomi kan genoprettes så hurtigt som muligt;
22. glæder sig til sin undersøgelsesmission til Elfenbenskysten;
23. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til den ivorianske præsident Alassane Ouattara, EU's institutioner, Den Afrikanske Union og ECOWAS og til FN's Generalsekretær og ICC's anklager.

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING AVS-EU

AVS-EU/100.958/11/ endel.

BESLUTNING¹

om de demokratiske omvæltninger i Nordafrika og Mellemøsten: konsekvenser for AVS-landene, Europa og verden

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- der samledes i Budapest (Ungarn) den 16.-18. maj 2011,
- der henviser til sin forretningsordens artikel 17, stk. 2,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder vedtaget af FN's Generalforsamling i Paris den 10. december 1948,
- der henviser til artikel 2, stk. 7, i FN's charter, som fastsætter ikkeindblanding i en stats indre anliggender som et fredsbevarende princip i internationale relationer, og til undtagelser fra princippet om ikkeindblanding, som kun gælder i tilfælde af trusler mod den fælles sikkerhed og afgøres udelukkende af FN's Sikkerhedsråd (kapitel VII),
- der henviser til udviklingen af den europæiske naboskabspolitik siden 2004 og navnlig Kommissionens statusrapporter af 12. maj 2010 om gennemførelsen af de tilsigtede mål om at styrke velstand, stabilitet og sikkerhed i nabolande²,
- der henviser til den fælles meddelelse "Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde"³, som introducerer en ny model for EU's politik over for naboerne mod syd,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutninger af 3. og 17. februar, 24. marts og 7. april 2011, som omhandler henholdsvis situationen i Tunesien og Egypten, EU's relationer med Golfstaternes Samarbejdsråd, revisionen af den europæiske naboskabspolitik - den sydlige dimension⁴ og situationen i Syrien, Bahrain og Yemen⁵,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling fra 1975, som Bahrain, Syrien og Yemen er part i,

¹ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 18. maj 2011 i Budapest (Ungarn).

² KOM(2011)0207.

³ KOM(2011)0200.

⁴ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁵ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

- der henviser til erklæringerne fra møderne i Præsidiets for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavsområdet i Paris (12. juli 2008), Cairo (20. november 2009), Rabat (22. juni 2010), Palermo (18. juni 2010) og Rom (12. november 2010),
 - der henviser til tidligere FN-resolutioner om Libyen, herunder resolution 1973(2011) af 17. marts 2011, hvori medlemsstater og regionale organisationer får tilladelse til at deltage i en no fly-zone over Libyen for at beskytte civilbefolkningen og "at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte civilbefolkningen og områder, som risikerer angreb i Libyen",
 - der henviser til de modstridende fortolkninger omkring anvendelsen af denne resolution,
 - der henviser til Den Afrikanske Unions forbehold for så vidt angår gennemførelsen af denne resolution,
 - der henviser til udtalelserne fra den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen på vegne af Den Europæiske Union vedrørende Libyen, Egypten, Tunesien, Syrien, Yemen og Bahrain mellem februar og maj 2011,
 - der henviser til Den Afrikanske Unions forhandlingsinitiativ med henblik på at bringe kampene mellem den libyske opposition og Muammar Gaddafis regering til ophør,
- A. der henviser til, at de tunesiske og egyptiske folks sejr repræsenterer en ny vind af håb, frihed, solidaritet, demokrati og reelle forandringer, som er ønsket af såvel disse befolkninger som alle undertrykte folk,
 - B. der henviser til, at menneskene i det sydlige Middelhavsområde og adskillige mellemøstlige lande gennem fredelige demonstrationer tydeligt har vist deres berettigede stræben efter demokratiske reformer,
 - C. der henviser til, at disse opstande har ført til tab af menneskeliv og har efterladt tusinder af fordrevne og flygtninge både inden for og uden for de berørte lande,
 - D. der henviser til, at disse demokratiske opstande i vidt omfang er motiveret af en ulige fordeling af velstanden, manglende frihedsrettigheder, korrupsion og nepotisme; der henviser til, at de afspejler befolkningens generelle utilfredshed med de magthavende regimer og deres ønske om en kombination af økonomisk vækst, respekt for demokratiske værdier og social velfærd,
 - E. der henviser til, at de fleste af de regimer, der er blevet væltet eller udfordret i regionerne, har modtaget støtte fra EU og dens medlemsstater, primært af geostrategiske, militære, handelsmæssige og økonomiske årsager,
 - F. der henviser til, at det er vigtigt at overveje risikoen for, at krigsvåben spredes, og at dette fører til trusler mod menneskehedens sikkerhed,

- G. der henviser til den indbyrdes afhængighed mellem verdens regioner og de uundgåelige konsekvenser, positive som negative, som disse bevægelser kan få på naboregioner i Afrika og EU,
- H. der henviser til, at udviklingen af den europæiske nabolandspolitik (ENP) siden 2004 har afsløret talrige mangler med hensyn til at forsvare menneskerettighederne og de demokratiske principper og ikke har haft held til at tilvejebringe de nødvendige politiske, sociale og institutionelle reformer, navnlig fordi dialogen med civilsamfundet og de demokratiske kræfter har været utilstrækkelig,
- I. der henviser til, at folkets demokratiske opstande i Tunesien, Egypten, Libyen, Syrien, Algeriet, Marokko, Jordan og andre mellemøstlige lande betyder, at EU må justere ENP med henblik på at yde effektiv støtte til den politiske, økonomiske og sociale reformproces og kategorisk fordømme magtanvendelse til at undertrykke fredelige demonstrationer,
- J. der henviser til, at over 450.000 mennesker ifølge FN's Flygtningehøjkommissær (UNHCR) er flygtet fra Libyen til nabolandene Tunesien, Egypten, Niger, Mali og Chad og til Europa; der henviser til, at yderligere hundredtusinder flygtninge og gæstearbejdere kæmper desperat for at undslippe konflikten eller forlade Libyen; der henviser til, at dette skaber en humanitær nødsituation, som kræver hurtig reaktion fra EU og solidaritet mellem medlemsstaterne og nabolandene,
- K. der henviser til, at Den Internationale Straffedomstol (ICC) i Haag den 16. maj 2011 anmodede om arrestordre for den libyske leder Muammar Gaddafi, hans søn Saif al-Islam Gaddafi og han militære efterretningschef, som alle anklages for forbrydelser mod menneskeheden,
1. bifalder modet og beslutsomheden hos folkene i Mellemøsten og Nordafrika og støtter varmt deres legitime demokratiske forhåbninger, som kunne være en inspiration for demokratiske forandringer i lande i Afrika, Vestindien, Stillehavet, Europa og resten af verden; gentager sin stærke støtte til mennesker, som demonstrerer fredeligt mod repressive regimer, navnlig til unge mennesker og kvinder, som fungerer som centrale agenter og katalysatorer for demokratiske reformer i den arabiske verden;
 2. bemærker, at den seneste udvikling i Nordafrika og Mellemøsten har politiske, økonomiske og sociale følger, først og fremmest i de pågældende lande, men også i AVS-landene og i Europa;
 3. anmoder EU om på det kraftigste at støtte processen med politiske og økonomiske reformer i regionen; understreger, at det for at støtte den demokratiske overgang optimalt er vigtigt at mobilisere alle eksisterende instrumenter inden for rammerne af ENP og udviklingspolitikken; opfordrer til at have særligt fokus på respekten for grundlæggende frihedsrettigheder, god regeringsførelse, retsvæsenets uafhængighed og kampen mod korruption for på den måde at reagere på behovene og forventningerne hos befolkningen;

4. opfordrer EU til at overveje en midlertidig suspending af de pågældende landes tilbagebetaling af gæld og understreger behovet for at gennemføre en revision af denne gæld; opfordrer til, at de korrupte lederes ejendom indefrysnes og leveres tilbage til statskasserne i de pågældende lande;
5. opfordrer til større opmærksomhed på samarbejdet med civilsamfundene, da disse er de primære katalysatorer for de folkelige opstande i regionen; opfordrer også til, at man gør alt for at sikre, at hjælpen fra EU og det internationale samfund faktisk når ud til dem;
6. beklager det internationale samfunds selektive harme som respons på volden i Yemen, Syrien og navnlig Bahrain, hvor soldater fra Golfstaternes Samarbejdsråds fælles styrke kom fra Saudi-Arabien for at knuse protesterne;
7. opfordrer myndighederne til at afstå fra at bruge vold over for demonstranterne, at respektere deres forsamlings- og udtryksfrihed og at garantere deres sikkerhed; opfordrer til uafhængige undersøgelser af de begivenheder, som har ført til dødsfald, kvæstelser og fængsling af fredelige demonstranter i disse lande, og at de ansvarlige bliver stillet for retten; opfordrer til øjeblikkelig og ubetinget løsladelse af alle personer, som er blevet anholdt under demonstrationerne, samt af alle politiske fanger, menneskerettighedsforkæmpere og journalister;
8. mener, at et tættere subregionalt samarbejde mellem EU's medlemsstater, Den Afrikanske Union (AU) og de lande, som er omfattet af ENP, og som deler fælles interesser, værdier og problemer, kunne skabe en dynamik for hele Middelhavsregionen;
9. fordømmer våbensalgene og den eftergivenhed, der er udvist af økonomisk-strategiske hensyn, og de venlige relationer, der har været opretholdt med diktatorer gennem mange år af nogle EU- og AVS-lande; bifalder disse folks selvbestemmelse og fordømmer den vold, de lider under;
10. opfordrer EU til at gennemføre en dybtgående evaluering og reform af såvel sin diplomatiske politik som arten af EU's politiske, handelsmæssige og samarbejds-mæssige forbindelser med landene i Nordafrika og Mellemøsten;
11. opfordrer sammen med Det Panafrikanske Parlament alle Den Afrikanske Unions medlemsstater til at ratificere Den Afrikanske Unions charter om demokrati, valg og regeringsførelse;
12. minder om, at væbnede interventioner kun må finde sted med det ene formål at beskytte civile og skal være upartisk, og at initiativtagerne under ingen omstændigheder må tiltage sig retten til at afgøre, hvem der kan regere, og hvem der skal udelukkes;
13. opfordrer Den Afrikanske Union, Den Arabiske Liga og EU til at stille alle finansielle og humanitære midler til rådighed til støtte for en håndfast international humanitær aktion i de berørte lande med henblik på at bistå UNHCR

og andre relevante humanitære organisationer med at yde beskyttelse og hjælp til alle i nød;

14. gentager vigtigheden af at respektere og acceptere folkets valg og resultatet af valg, uanset hvem der vinder, forudsat at valgene er demokratiske, frie, retfærdige og gennemsigtige;
15. glæder sig over de fremskridt, som Den Afrikanske Unions freds- og sikkerhedsråd og de tunesiske og egyptiske myndigheder har gjort, og opfordrer til at fortsætte bestræbelserne for at etablere en demokratisk stabiliseringsproces og garantere frihed, grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder, fred og retfærdighed;
16. opfordrer Kommissionen og de berørte lande til at fortsætte deres bestræbelser og at sørge for, at der etableres en fælles strategi, herunder tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer, med henblik på at sikre, at EU kan reagere på passende vis i tilfælde af en massemigration i overensstemmelse med artikel 80 i TEUF;
17. opfordrer til nøje overholdelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1973(2011), som sigter mod at beskytte civilbefolkningen;
18. opfordrer de berørte ledere til at være tilbageholdende med magtanvendelse og at deltage i forhandlinger med det sigte at nå frem til en positiv løsning på krisen, og beklager alle tab af menneskeliv;
19. fastholder, at Den Afrikanske Union skal inddrages i arbejdet med at finde løsninger, som er acceptable for alle parter;
20. opfordrer FN, Den Afrikanske Union, EU, Den Arabiske Liga og koalitionen til at afholde rundbordssamtaler med henblik på at finde en vej ud af krisen, som vil bringe varig fred og indføre demokrati i Libyen;
21. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Afrikanske Unions institutioner, FN's generalsekretær, formanden for Det Panafrikanske Parlament, regeringerne og parlamenterne i landene i Mellemøsten og de lande, som er omfattet af den europæiske naboskabspolitik samt generalsekretæren for Middelhavsunionen.

Budapesterklæringen

om det fjerde forum på højt plan for bistandseffektivitet i Busan, Sydkorea, 2011

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU's 21. samling, der afholdt møde i
Budapest (Ungarn) den 16.-18. maj 2011:

- A. der henviser til, at effektivitet handler om at forbedre liv, reducere fattigdommen og opnå årtusindudviklingsmålene,
- B. der henviser til, at det fjerde forum på højt niveau (HLF-4) om bistandseffektivitet, som skal finde sted i Busan i Sydkorea fra 29. november til 1. december 2011, vil afslutte den OECD/DAC-ledede proces for bistandseffektivitet, som blev iværksat med Pariserklæringen i 2005 (PD) og fulgt af Accrahandlingsdagsordenen af 2008 (AAA),
- C. der henviser til, at HLF-4 også vil udstikke fremtidige retningslinjer for mere effektiv udviklingsbistand og bidrage til en ny international bistandsarkitektur op til fristen for årtusindudviklingsmålene i 2015 og derefter,
- D. der henviser til, at EU og medlemsstaterne bidrager med over halvdelen af verdens samlede officielle udviklingsbistand (ODA) og dermed er en vigtig aktør inden for bistandseffektivitet,
- E. der henviser til, at artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forpligter EU til at arbejde for sammenhæng i politikkerne i forbindelse med udvikling,
- F. der henviser til, at anden revision af Cotonouaftalen, som blev underskrevet i Ouagadougou i Burkina Faso den 23. juni 2010, henviser til dagsordenen for bistandseffektivitet (præambel, nr. 12, litra a, og del 1, artikel 2) som man har forpligtet sig til i Pariserklæringen om bistandseffektivitet og i AAA; der henviser til, at det primære formål med Cotonouaftalen er at mindske og i sidste ende udrydde fattigdommen,
- G. der henviser til, at der er opnået betydelige forbedringer med hensyn til bistandseffektivitet, men at der stadig er lang vej igen; der henviser til, at det er nødvendigt at fortsætte dagsordenen for bistandseffektivitet for at sikre gennemførelsen af eksisterende forpligtelser, navnlig i lyset af den finansielle krise, og for at overveje forskellige og nye dimensioner af bistands- og udviklingseffektivitet,

1. understreger, at HLF-4 bør gå videre end til blot en statusopgørelse, så man bevæger sig fra tilsagn til konkrete resultater i forhold til gennemførelsen af dagsordenen for bistandseffektivitet, og forventer, at EU og AVS-landene indtager en ledende rolle i at opnå dette;
2. minder om betydningen af sammenhæng i udviklingspolitikken og af aktivt at fremme fælles værdier som f.eks. menneskerettigheder, social retfærdighed, bekæmpelse af korruption, ansvarlighed og ligestilling mellem kønnene inden for dagsordenen for bistandseffektivitet;

I. Forudsigelighed i bistanden

3. opfordrer donorerne til omgående at handle med hensyn til forpligtelser i henhold til PD og AAA, som kun forhindres af politisk vilje og bureaukrati, f.eks. afkobling af bistanden, forudsigelighed i bistanden, betingelser og gennemsigtighed;
4. opfordrer donorlandene til at overholde deres forpligtelse til at yde 0,7 % af BNP/BNI til udviklingsbistand og stramme op på definitionen af ODA;
5. opfordrer donorerne til at øge bistandens forudsigelighed gennem pålidelige flerårige planer for deres finansielle bidrag og langsigtede udviklingsaftaler med partnerlande, som er baseret på fælles ansvar for udvikling;
6. minder om, at det for at nå årtusindudviklingsmålene er nødvendigt at anvende innovative finansieringsmetoder, f.eks. opkrævning af afgift på finansielle transaktioner;
7. opfordrer donorerne til at forbedre koordinationen og harmonisere deres aktioner og til at forenkle deres procedurer;

II. Tilpasning af bistanden, anvendelse af landesystemer og landenes ejerskab

8. anerkender vigtigheden af at tilpasse bistanden og bruge landesystemer til fordelingen af udviklingsbistand og i opbygningen af kapacitet i partnerlandet, at fremme ejerskab, øge gennemsigtigheden og den gensidige ansvarlighed og lette den parlamentariske kontrol i partnerlandet;
9. opfordrer partnerlandene til at gennemføre en retlig ramme for indarbejdelse af bistand i det nationale budget med henblik på at give mulighed for parlamentarisk kontrol med anvendelsen af bistanden og øge ansvarligheden;
10. opfordrer donorerne til at øge andelen af landeprogrammerbar bistand med henblik på at udvikle landenes kapacitet og ejerskab;
11. understreger, at budgetstøtte er en af de bedste måder at øge bistandseffektiviteten på, men at den bør være baseret på nationale udviklingsmidler og planer for reduktion af fattigdommen; opfordrer

Kommissionen til at opretholde sin dynamiske tilgang til kriterier for støtteberettigelse og til at fremme et fælles EU-mål for budgetstøtte;

12. opfordrer donorer og partnerlande til hurtigt at gennemføre gennemsigthedstiltag for bistand på landeniveau, da ejerskab ikke er muligt uden viden;
13. mener, at beskatning sikrer en uafhængig finansiel kilde til bæredygtig udvikling og udgør en vigtig forbindelse mellem regeringerne og borgerne i udviklingslande; opfordrer til at indføre en bæredygtig form for skatteadministration, som bygger på skatteydernes evne til at betale; anbefaler, at kampen mod skattely - som ikke er det samme som jurisdiktioner med lave skattesatser - skatteunddragelse og ulovlige kapitaloverførsler intensiveres, og at naturressourcer forvaltes på en gennemsigtig måde;

III. Parlamenternes rolle

14. understreger, at de nationale parlamenter bør spille en førende rolle, da de har de bedste forudsætninger for at identificere prioriterede sektorer, kontrollere landestrategipapirer og revidere budgettildelinger; opfordrer de nationale parlamenter til at vedtage landestrategipapirer og det årlige budget efter at have hørt civilsamfundet forud for den politiske dialog med donorlandene med henblik på at give fuld styrke til den demokratiske kontrol;
15. opfordrer parlamenterne til at sørge for kontrolforanstaltninger gennem kontrollen af budgetter, politikker og deres resultater og ved at inddrage borgerne i beslutningsprocessen gennem den demokratiske proces;
16. minder om, at parlamenterne i udviklingslande mangler grundlæggende kapacitet til at udfylde deres rolle fuldt ud; opfordrer derfor donorerne til at yde hjælp til kapacitetsopbygning og udvikling på nationalt og regionalt niveau;
17. foreslår, at parlamentarisk kapacitet vedtages som en indikator for bistands- og udviklingseffektivitet og måles over tid i bevidstheden om, at den bidrager til sund økonomisk forvaltning, bæredygtig politisk stabilitet og økonomisk succes;
18. minder om, at ejerskab bør give partnerlande mulighed for at definere deres egne politiske prioriteter;

IV. Inddragelse af ikke-statslige aktører og lokale myndigheder

19. opfordrer donorer og partnerlande til at uddybe og udvide den strukturerede dialogproces for inddragelse af civilsamfundets organisationer og lokale myndigheder for at sikre en fuldstændig og meningsfuld inddragelse af dem i planlægningen, gennemførelsen, overvågningen og vurderingen af budgetter og programmer;
20. understreger, at den territoriale model og styring på flere niveauer er centrale elementer i mere effektive udviklingsstrategier; opfordrer derfor EU og

partnerlandene til at være mere opmærksomme på territorier som en sfære for politisk handling;

21. opfordrer donorer og partnerlande til fuldt ud at evaluere og uddybe Paris- og Accraforsøgelserne gennem reformer baseret på demokratisk ejerskab og støtte til civilsamfundets organisationer og lokale myndigheder;
22. understreger også den rolle, som uafhængige retssystemer og frie medier spiller med hensyn til at fremme god regeringsførelse og ansvarlighed;

V. Nye udviklingspartnerskaber

23. anerkender, at 72 % af verdens fattigste mennesker lever i mellemindkomstlande¹; anerkender, at mellemindkomstlande har brug for en anden form for udviklingspartnerskab, som fokuserer mere på inklusiv vækst, økonomisk diversificering, omfordeling af velstand og fremme af udviklingseffektivitet gennem syd-sydsamarbejde og gensidig læring og deling af udviklingserfaringer;
24. minder om behovet for at tilpasse bistanden til de særlige forhold i forbindelse med skrøbelige stater, lavindkomstlande efter konflikter og små udviklingsøstater samt en styrket indsats for at samarbejde med de fattigste lande;
25. opfordrer til, at bistanden målrettes til de fattigste mennesker og ikke kun de fattigste lande;
26. understreger, at bistanden altid bør ses som en katalysator og ikke et middel til udvikling; anerkender, at endemålet for bistanden er at opnå en situation, hvor der ikke længere er behov for bistand;

VI. Arbejdsdeling

27. opfordrer EU til at påtage sig en ledende rolle med hensyn til fordelingen af arbejdet i forbindelse med HLF-4 og at fremskynde sin indsats for at øge donorkoordineringen og fordelingen af arbejdet, ledsaget af skridt til gavn for demokratisk ejerskab, påtagelse af ansvarlighed og bedre bistandskvalitet;
28. understreger, at det er nødvendigt at løse problemerne med såkaldte yndlingslande og lande, som ikke modtager så stor bistand, og forsømmelse af vigtige sektorer som sundhed, uddannelse, social samhørighed og ligestilling mellem kønnene;
29. glæder sig over, at Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) har vedtaget EU's adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik den 15. maj

¹ Sumner, A (2011) 'The New Bottom Billion: What If Most of the World's Poor Live in Middle-Income Countries?', *Center for Global Development, CGD Brief March 2011*, [Online] Findes på: www.cgdev.org Adgang den 7. april 2011.

2007 og påpeger, at EU ved ikke fuldt ud at gennemføre principperne i adfærdskodeksen om arbejdsdeling går glip af muligheden for at spare op til 6 mia. euro¹;

30. opfordrer EU til at revidere sin politik for arbejdsdeling for at sikre, at man ikke forsømmer tværgående emner, som ikke er sektorspecifikke, såsom menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene;

VII. Den private sektor som udviklingsaktør

31. anerkender, at den private sektor i stigende grad involveres i udviklingspartnerskaber; anerkender fordelene ved at integrere den private sektors udviklingsbistand i aftaler om bistandseffektivitet, men også behovet for at præcisere, hvilke roller den private sektor kan og bør spille og knytte dem til opnåelsen af årtusindudviklingsmålene og til bæredygtig udvikling, samt til den offentlige sektors primære ansvar; understreger, at det er vigtigt, at man i denne forbindelse ikke går tilbage til bundet bistand;
32. understreger vigtigheden af gennemsigtighed og af at vurdere private udviklingsaktørers indvirkning på udviklingsresultaterne;
33. opfordrer donorerne til at bruge bistanden som en katalysator for udviklingen af landenes private sektor, forbedre landenes reguleringsinstitutioner for den private sektor og fremme udvikling i den private sektor, som integrerer den fattigste befolkning og bidrager til udviklingsmål;

VIII. Efter Busan

34. understreger vigtigheden af at bevare fokus på bistand og udviklingseffektivitet efter Busan;
35. anbefaler, at man fortsat overvåger og evaluerer gennemførelsen af og fremskridtene hen imod forpligtelserne i Pariserklæringen og AAA; anbefaler, at den næste undersøgelse gennemføres, så den falder sammen med fristen for årtusindudviklingsmålene, så den kan supplere globale evalueringer af udviklingsfremskridtet på dette tidspunkt;
36. understreger betydningen af at indlejre bistandseffektivitet i en ramme for udviklingseffektivitet, som prioriterer generelle udviklingsresultater og inkluderer sammenhæng i udviklingspolitikken og involvering af regionale økonomiske fællesskaber (REC) for bedre at tage højde for de regionale dimensioner af bistands- og udviklingseffektivitet;

¹ Europa-Kommissionen (2009) "Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach", en undersøgelse udarbejdet af HTSPE for EF.

37. anmoder om, at der på HLF-4 iværksættes en inklusiv "Busan Compact", som samler specifikke tidsbestemte forpligtelser og igangsætter grundlæggende reformer i den globale styring af udviklingssamarbejdet;
38. bemærker, at der er kommet nye udviklingsaktører til, herunder enkeltlande, hvis tilgang ikke er styret af europæiske samarbejdsstandarder, og opfordrer til en politisk, inklusiv tilgang til disse lande med henblik på at opnå en transparent og generel dynamik i udviklingssamarbejdet.

Erklæring

FN's rapport *Uniting for Universal Access* i lyset af 2011-mødet på højt plan om aids i juni

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, der afholdt møde i Budapest (Ungarn) den 16.-18. maj 2011 og henviser til mødet på højt plan i FN's Generalforsamling om aids i New York den 8.-10. juni:

1. minder om, at målsætningen om at udvide og opretholde universel adgang til forebyggelse af hiv/aids samt behandling, pleje og støtte er fastlagt som en central udviklingsprioritet i artikel 31, stk. a, i den reviderede Cotonouaftale;
2. understreger, at aidsreaktionen 30 år inde i aidsepidemien har vist sin værdi som en højeffektiv investering, som har givet resultater for hiv såvel som for større målsætninger for sundhed, udvikling og menneskerettigheder, og at andelen af nye hivinfektioner gennem de sidste 10 år er faldet i mange lande, at antallet af mennesker i antiretroviral behandling er øget, ligesom dækningen med tjenester til at forebygge overførsel fra mor til barn. Resultaterne er dog stadig utilstrækkelige og skrøbelige.
3. opfordrer derfor AVS- og EU-regeringerne til at intensivere bestræbelserne i deres samarbejde om at støtte AVS-landene i at udvide og opretholde universel adgang til forebyggelse af hiv samt behandling, pleje og støtte som en central forudsætning for at opfylde årtusindudviklingsmålene i 2015;
4. opfordrer AVS- og EU-parterne - regeringerne i AVS-landene og EU-medlemsstaterne samt Europa-Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil - til at være repræsenteret på højeste niveau i mødet på højt niveau om aids i 2011, at støtte anbefalingerne fra FN's generalsekretærs rapport og vedtage hans forslag om de seks globale målsætninger for 2015;
5. opfordrer EU til at opretholde sin ledende rolle i aidsreaktionen, navnlig ved at iværksætte en bred høringsproces med alle interessenter, herunder EU's medlemsstater, parlamentsmedlemmer og civilsamfundet med henblik på at forberede et geografisk omfattende europæisk handlingsprogram for at konfrontere hiv/aids, malaria og tuberkulose gennem Tjenesten for EU's Optræden Udadtil for 2012 og derefter;
6. opfordrer AVS- og EU-regeringerne til at fremme inddragelse af antistigmatiseringsstrategier i nationale aidsprogrammer, også ved at styrke Fællesskabssystemer; at fjerne sanktionerende love, politikker og praksis,

stigmatisering og diskrimination, som undergraver menneskerettigheder og øger sårbarheden over for hiv/aids; at forpligte sig til at yde omfattende pleje og støtte til voksne og børn, som lever med og er påvirket af hiv, herunder omsorgspersoner;

7. opfordrer EU- og AVS-regeringerne til at fordoble midlerne til hivforebyggelse og at fokusere investeringerne i forebyggelse på integrerede og evidensbaserede forebyggelsesprogrammer, som er målrettet mod de befolkningsgrupper, som er mest udsat og mest sårbare, som et af de mest omkostningseffektive indgreb, samt til at intensivere investeringerne i forskning;
8. understreger, at behandling er en højeffektiv investering, som mindsker overførslen af hiv og tuberkulose samt dødsfald blandt mødre og børn. Opfordrer derfor AVS- og EU-regeringerne til at støtte innovation i adgangen til behandling, fjerne retlige hindringer og sikre universel og pålidelig adgang til sikker og billigere medicin af høj kvalitet, at opbygge kapaciteten i sundheds- og Fællesskabssystemer til at yde og støtte integrerede behandlingstjenester og behandle såvel hiv- som tuberkuloseinfektioner;
9. opfordrer EU- og AVS-regeringerne til at fremme integrationen af hiv og sundhedstjenester for reproduktion, mødre og nyfødte som en central foranstaltning til at opnå årtusindudviklingsmålene i 2015, navnlig gennem EU's initiativ for årtusindudviklingsmålene. I denne forbindelse bør man være særligt opmærksom på at styrke sundheds- og fællesskabssystemer med henblik på at yde en effektiv integration af hivprogrammer og seksual- og reproduktionsprogrammer og knytte programmer sammen for at opnå stærkere indbyrdes forbundne resultater inden for alle sundhedsrelaterede årtusindudviklingsmål;
10. opfordrer AVS- og EU-regeringerne til at imødekomme fair share-forpligtelser for at dække investeringsbehovene for sundhed generelt og den globale aidsreaktion i særdeleshed, hvorved EU-landene realiserer deres langsigtede forudsigelige finansieringsløfter, mens den interne investering i udviklingslandene skal øges betydeligt for at gøre det muligt at gennemføre Abujaerklæringens krav om 15 % af nationalbudgettet til sundhed, de nye stormagter opfordres til at påtage sig deres andel, og innovative finansieringsmekanismer udvides.

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING AVS-EU

FORRETNINGSORDEN

*(Vedtaget den 3. april 2003 og ændret den 25. november 2004, den 23. november 2006,
den 28. juni 2007, den 28. november 2008 og den 18. maj 2011)*

Bemærkning til læseren.

Den foreliggende tekst er en konsolideret udgave af forretningsordenen for Den Paritetiske Parlamentariske Forsamling AVS-EU som vedtaget den 3. april 2003 og ændret den 25. november 2004, den 23. november 2006, den 28. juni 2007, den 28. november 2008 og den 18. maj 2011.

Dokumentet offentliggøres i oplysningsøjemed og forpligter ikke Den Paritetiske Forsamling AVS-EU på nogen måde.

Artikel 1	71
Den Blandede Parlamentariske Forsamling	71
Artikel 2	71
Præsidiet.....	71
Artikel 3	72
Andre institutioners tilstedeværelse	72
Artikel 4	72
Observatører.....	72
Artikel 5	73
Forsamlingens samlinger	73
Artikel 6	73
Forsamlingens regionale møder	73
Artikel 7	74
Dagsorden	74
Artikel 8	74
Beslutningsdygtighed	74
Artikel 9	75
Forsæde under møderne.....	75
Artikel 10	75
Fordeling af pladserne	75
Artikel 11	75
Officielle sprog.....	75
Artikel 12	76
Forhandlingernes offentlighed	76
Artikel 13	76
Protokol.....	76
Artikel 14	76
Erklæringer og pressemeddelelser fra medformændene	76
Artikel 15	77
Taleret.....	77
Artikel 16	77
Stemmeret og afstemningsregler	77

Artikel 17	78
Stemmeforklaringer	78
Artikel 18	78
Forsamlingens beslutninger	78
Artikel 19	78
Ændringsforslag	78
Artikel 20	79
Forespørgsler til skriftlig besvarelse	79
Artikel 21	79
Forespørgsler til mundtlig besvarelse	79
Artikel 22	80
Beretning fra AVS-EU-Ministerrådet om dets virksomhed	80
Artikel 23	80
Kontrol med partnerskabsaftalens gennemførelse	80
Artikel 24	81
Anmodning om udtalelse fremsat af AVS-EU-Ministerrådet	81
Artikel 25	81
Stående udvalg	81
Artikel 26	81
Midlertidige opfølgingsudvalg	81
Artikel 27	81
Workshopper	81
Artikel 28	82
Missioner og delegationsrejser	82
Artikel 29	82
Samråd med civilsamfundet	82
Artikel 30	82
Æresformand	82
Artikel 31	83
Sekretariatet	83
Artikel 32	83
Finansforordning	83
Artikel 33	83
Fortolkning af forretningsordenen	83

Artikel 34	83
Bemærkning til forretningsordenen.....	83
Artikel 35	83
Ændring af forretningsordenen	83
BILAG I: De stående parlamentariske udvalgs beføjelser, ansvarsområder, sammensætning og procedurer	85
BILAG II: Teksters længde	88

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLINGS FORRETNINGSORDEN

Artikel 1

Den Blandede Parlamentariske Forsamling

1. Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU (*herefter "Forsamlingen"*) oprettes i henhold til artikel 17 i partnerskabsaftalen mellem gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Den Europæiske *Union* og dets medlemsstater på den anden side.
2. *Forsamlingen består af to kamre med lige mange EU-repræsentanter og AVS-repræsentanter. Forsamlingen består af medlemmer af Europa-Parlamentet på den ene side og parlamentsmedlemmer eller undtagelsesvist f.eks. i tilfælde af force majeure, hvilket på forhånd skriftligt skal meddeles Forsamlingens Præsidium, som omhandlet i artikel 2 (herefter "Præsidiet") repræsentanter udpeget af hver AVS-stats parlament på den anden side. Findes der ikke noget parlament, skal deltagelsen uden stemmeret af en repræsentant fra den berørte AVS-stat på forhånd godkendes af Forsamlingen.*
3. *Forsamlingens medlemmers mandater attesteres i en skrivelse om deres udnævnelse, for AVS-repræsentanternes vedkommende fra de kompetente myndigheder i deres respektive stater, og for så vidt angår repræsentanterne for Europa-Parlamentet fra Europa-Parlamentets formand.*

Artikel 2

Præsidiet

1. *Hvert kammer vælger sine medlemmer af Præsidiet i overensstemmelse med sin egen praksis.*
2. Præsidiet består af to ligeberettigede medformænd og 24 næstformænd. Den ene halvdel af Præsidiets medlemmer udpeges af repræsentanterne for AVS-staterne, den anden halvdel af repræsentanterne for Europa-Parlamentet i overensstemmelse med en procedure, der fastlægges af de to kamre hver især.
3. Præsidiet forbereder arbejdet i Forsamlingen, følger Forsamlingens arbejde og beslutninger op og etablerer alle nødvendige kontakter med AVS-EU-Ministerrådet og AVS-EU-Ambassadørudvalget.
4. Præsidiet er ansvarligt for samordningen af Forsamlingens arbejde.

5. Præsidiets møder på initiativ af dets medformænd mindst **fire** gange om året. **To af disse møder finder sted i dagene umiddelbart forud for Forsamlingens samlinger.**
6. Præsidiets forelægger Forsamlingen dagsordenen for forhandlingerne. Det er ansvarlig for at sikre, at halvdelen af punkterne på dagsordenen så vidt muligt vedrører sager af fælles interesse.
Det kan foreslå en begrænsning af taletiden under forhandlingerne.
7. Præsidiets er ansvarligt for sammensætning af og beføjelser for de stående udvalg som omhandlet i artikel 25 (herefter "de stående udvalg").
8. Præsidiets giver tilladelse til at udarbejde betænkninger og beslutningsforslag fra de stående udvalg.
9. Præsidiets kan ligeledes henvise spørgsmål til behandling i de stående udvalg, som herefter kan anmode om tilladelse til at udarbejde en betænkning om et særligt emne.
10. Præsidiets er ansvarligt for at overvåge opfølgningen af Forsamlingens beslutninger og afgørelser. Hvad angår beslutninger, der er foreslået af et stående udvalg, kan Præsidiets overdrage ansvaret for overvågning af opfølgningen til det pågældende stående udvalgs formand eller ordfører.
11. Præsidiets møder er ikke offentlige. **Rådet for Den Europæiske Union, AVS-Ministerrådet og Europa-Kommissionen kan indbydes til at deltage i behandlingen af punkter, der vedrører deres respektive ansvarsområder.**
- 12. Præsidiets vedtager sin egen forretningsorden.**

Artikel 3

Andre institutioners tilstedeværelse

1. AVS-EU-Ministerrådet **som omhandlet i artikel 15 i partnerskabsaftalen opfordres til at aflægge beretning til Forsamlingen mindst én gang om året.**
2. AVS-Ministerrådet, AVS-Ambassadørudvalget samt Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen kan efter indbydelse fra Præsidiets deltage i Forsamlingens samlinger.

Artikel 4

Observatører

1. Tiltræder en ny stat partnerskabsaftalen, kan en repræsentant for denne stat være til stede under Forsamlingens samlinger som observatør, indtil den pågældende stat har ratificeret partnerskabsaftalen. De stater, der er medlemmer af AVS-gruppen, kan deltage i Forsamlingens samlinger som observatører.

2. *Civilsamfundsrepræsentanternes deltagelse i Forsamlingens samlinger, i møder i de stående udvalg og i Forsamlingens regionale møder skal i hvert enkelt tilfælde behandles og, hvis det er passende, godkendes af Præsidiumet.*

3. Medformændene kan med Præsidiets godkendelse indbyde andre organisationer eller personer til at være til stede under Forsamlingens samlinger, i de stående udvalgs møder og i regionale parlamentariske møder som observatører.

4. Observatører har ikke stemmeret. De kan ***tale i Forsamlingen eller under et udvalgs møde efter godkendelse fra henholdsvis Forsamlingen eller det pågældende udvalgs formandskab i hvert enkelt tilfælde.***

Artikel 5

Forsamlingens samlinger

1. *Forsamlingen mødes to gange om året i en periode på tre dage, dens samling indkaldes af medformændene, og den mødes skiftevis i en AVS-stat og en EU-medlemsstat, om muligt den medlemsstat, som varetager det skiftende formandskab for Rådet for Den Europæiske Union.*

2. Ved fastlæggelse af mødestedet skal der sikres rotation mellem AVS-statsgrupperne og mellem ***EU-medlemsstaterne.***

3. Forsamlingen kan efter anmodning fra Præsidiumet eller AVS-EU-Ministerrådet indkaldes af medformændene til en ekstraordinær samling.

Artikel 6

Forsamlingens regionale møder

1. I overensstemmelse med artikel 17, stk. 3, i partnerskabsaftalen kan Forsamlingen afholde regionale parlamentariske møder. Der træffes afgørelse om disse møder på grundlag af en anmodning fra Præsidiumet eller de pågældende regioner.

2. Begrebet "region" betyder i denne forretningsorden enheder, som defineres af de nationale parlamenter i AVS-staterne. Sådanne enheder forelægges Forsamlingen til endelig godkendelse.

3. Et parlamentsmedlem fra hver AVS-stat i den pågældende region og et tilsvarende antal medlemmer af Europa-Parlamentet deltager i regionale møder.

4. Forsamlingen afholder højst tre regionale møder om året ***med en varighed på indtil tre dage pr. møde. Hvis der afholdes mere end to møder, finder et af dem sted i tilknytning til Forsamlingens samling i en AVS-stat. Under sådanne møder vedtages der konklusioner i form af et kommuniké. Forretningsordenen finder tilsvarende anvendelse på regionale møder.***

5. Regionale møder skal koncentrere sig om regionale og aktuelle spørgsmål, navnlig de regionale strategidokumenter og landestrategidokumenterne for den pågældende region. En opfølgende beretning om hvert regionalt møde forelægges Forsamlingen under den næstfølgende samling.

Artikel 7

Dagsorden

1. Præsidiets udarbejder forslag til dagsordenen for samlingen. Medformændene forelægger Forsamlingen dette forslag til godkendelse. Emnerne vedrører spørgsmål i forbindelse med udviklingssamarbejdet mellem EU og AVS-staterne i henhold til partnerskabsaftalen.

Forslaget til dagsorden for samlingen omfatter **følgende emnekategorier:**

(i) betænkninger forelagt af de stående udvalg. Disse er begrænset til tre pr. samling. Den maksimale længde af betænkningernes beslutningsforslag er fastsat i bilag II til denne forretningsorden

(ii) uopsættelige spørgsmål efter indstilling fra et stående udvalg eller fra Præsidiets selv. Uopsættelige spørgsmål kan kun undtagelsesvis opføres på dagsordenen, og der kan højst behandles to pr. samling. **Andre spørgsmål henvises til det ansvarlige stående udvalg**

(iii) et centralt emne til behandling på højt niveau.

2. En repræsentant for AVS-staterne, en politisk gruppe eller ti medlemmer kan fremsætte et forslag til beslutning vedrørende uopsættelige spørgsmål. Forslag til beslutning skal dog være begrænset til de uopsættelige spørgsmål, der er opført på dagsordenen for samlingen, og må ikke være længere end den maksimale tekstlængde, der er fastsat i bilag II. Forslag til beslutning skal indgives fire uger inden åbningen af den samling, hvor de skal behandles og sættes under afstemning.

3. Medformændene kan i tilfælde af uopsættelighed ændre forslaget til dagsorden mellem præsidiemøder gennem den skriftlige/stiltiende procedure.

4. Forslag til beslutning om uopsættelige spørgsmål forelægges for Præsidiets. Præsidiets sikrer, at samtlige beslutningsforslag, der opfylder kriterierne i stk. 2, opføres på dagsordenen og foreligger på engelsk og fransk. Præsidiets forslag forelægges Forsamlingen til godkendelse.

5. Præsidiets sender beslutningsforslagene om uopsættelige spørgsmål til det kompetente udvalg til orientering.

Artikel 8

Beslutningsdygtighed

1. Forsamlingen er beslutningsdygtig, når en tredjedel af såvel repræsentanterne for AVS-staterne som af repræsentanterne for Europa-Parlamentet er til stede.
2. Alle afstemninger er gyldige uanset antallet af deltagere i afstemningen, medmindre mødeforanden efter forudgående anmodning fra mindst ti medlemmer inden afstemningens begyndelse fastslår, at Forsamlingen ikke er beslutningsdygtig. Hvis Forsamlingen ikke er beslutningsdygtig, sættes afstemningen på dagsordenen for næste møde.

Artikel 9

Forsæde under møderne

1. Medformændene træffer indbyrdes aftale om, hvem af dem der skal være mødeformand under hvert af Forsamlingens møder.
2. Mødeforanden åbner, afbryder og hæver møderne i Forsamlingen. Han påser overholdelsen af forretningsordenen, sørger for opretholdelse af god orden, giver talerne ordet, erklærer forhandlingerne for afsluttet, lader afstemninger foretage og bekendtgør afstemningernes udfald.
3. Mødeforanden må under forhandlingerne kun tage ordet for at gøre rede for sagens stade eller for at føre forhandlingen tilbage til sagen. Vil mødeforanden deltage i forhandlingerne, må han vige formandsædet.
4. De to medformænd kan begge lade sig repræsentere af en næstformand i formandsædet i Forsamlingen.

Artikel 10

Fordeling af pladserne

Medlemmerne placeres i alfabetisk rækkefølge, som fastsættes, for så vidt angår repræsentanterne for Europa-Parlamentet, efter deres efternavn, og for så vidt angår AVS-repræsentanterne, efter navnet på deres land, *idet begyndelsesbogstavet ved hver samling ændres til det næste bogstav i alfabetet.*

Artikel 11

Officielle sprog

1. Forsamlingens officielle sprog er: bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk.

Ved alle møder, som afholdes på Europa-Parlamentets normale arbejdssteder, sikres der tolkning til og fra alle rent faktisk tilstedeværende EP-medlemmers arbejdsprog. Ved alle møder, som afholdes uden for Europa-Parlamentets normale

arbejdssteder, sikres der tolkning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets relevante interne bestemmelser, der findes i reglerne for møder i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, fastsat ved Europa-Parlamentets præsidiiums afgørelse af 10. februar 2003. Under alle møder sikres der oversættelse til engelsk og fransk.

2. De akter, der er vedtaget af Forsamlingen, offentliggøres på de officielle sprog. De forberedende dokumenter og arbejdsdokumenterne offentliggøres i det mindste på engelsk og fransk.

Artikel 12

Forhandlingernes offentlighed

Forsamlingens samlinger er offentlige, medmindre den træffer anden bestemmelse.

Artikel 13

Protokol

1. Protokollen for hvert møde indeholdende Forsamlingens vedtagelser og navnene på talerne omdeles på det følgende møde.

2. Protokollen offentliggøres af Europa-Parlamentet i Den Europæiske Unions Tidende og af AVS-staterne på den måde, som hver stat finder egnet. *Protokollen fra det sidste møde under en samling forelægges Forsamlingen til godkendelse ved begyndelsen af den næste samling, og eventuelle ændringer hertil offentliggøres af Europa-Parlamentet i Den Europæiske Unions Tidende og af AVS-staterne på en måde, som hver AVS-stat finder egnet.*

Artikel 14

Erklæringer og pressemeddelelser fra medformændene

1. Medformændene kan, om muligt efter høring af de øvrige præsidiemedlemmer gennem den skriftlige/stiltiende procedure, udsende fælles erklæringer om spørgsmål, der vedrører AVS-EU-partnerskabet. Sådanne erklæringer skal tage udgangspunkt i eventuelle eksisterende beslutninger og erklæringer. Efter udstedelsen orienterer medformændene Præsidiet med henblik på en drøftelse og snarest muligt herefter samtlige medlemmer af Forsamlingen herom.

2. Pressemeddelelser udarbejdes på engelsk og fransk. De har ikke status af officielle dokumenter.

Artikel 15

Taleret

1. Intet medlem af Forsamlingen kan tage ordet uden mødeforemandens tilladelse. De lande, som nævnes i beslutningerne *eller under forhandlingerne*, har ret til at svare inden for den taletid, der er tildelt dem.

2. Taletiden under forhandlingerne deles ligeligt mellem repræsentanter fra Europa-Parlamentet og AVS-staterne. Efter forslag fra mødeforemanden kan Forsamlingen vedtage at begrænse taletiden. **Medlemmer kan indgive skriftlige indlæg som supplement til deres mundtlige indlæg på maksimalt 2 000 typeenheder. Skriftlige indlæg arkiveres på originalsproget.**

3. Taletiden for medlemmer af Europa-Parlamentet tildeles efter d'Hondt-systemet.

4. Medlemmerne af AVS-EU-Ministerrådet eller disses udpegede repræsentanter samt repræsentanter for de i artikel 3, stk. 2, omhandlede organer og institutioner får ordet efter anmodning herom.

5. Bortset fra det i stk. 6 nævnte tilfælde kan en taler kun afbrydes af mødeforemanden, og kun hvis taletiden er overskredet.

6. Hvis en taler fjerner sig fra emnet, kalder formanden denne til orden. Fortsætter taleren med at fjerne sig fra emnet, kan formanden fratage denne ordet i et tidsrum, han finder passende.

Artikel 16

Stemmeret og afstemningsregler

1. Hvert medlem, der har stemmeret, har én stemme; denne stemme kan ikke overdrages.

2. Forsamlingen foretager normalt afstemning ved håndsoprækning. Hvis udfaldet af afstemningen ved håndsoprækning er tvivlsomt, stemmes der ved anvendelse af farvekort eller ved elektronisk afstemning.

3. Afstemningen i Forsamlingen er hemmelig, hvis mindst ti medlemmer skriftligt har indgivet en anmodning herom **senest kl. 10.00 på afstemningsdagen.**

4. Til vedtagelse af en afgørelse kræves et flertal af de afgivne stemmer. Hvis mindst fem medlemmer **senest kl. 10.00 på afstemningsdagen** fremsætter anmodning om adskilt afstemning, foregår afstemningen ved, at **parlamentsmedlemmerne fra AVS-staterne og medlemmerne af Europa-Parlamentet** stemmer hver for sig og skiftevis. For at en afgørelse i et sådant tilfælde kan betragtes som vedtaget, kræves et flertal blandt såvel **parlamentsmedlemmerne fra AVS-staterne som medlemmerne af Europa-Parlamentet, der deltager i afstemningen.**

5. I tilfælde af stemmelighed er forslaget ikke vedtaget. Det kan sættes til forhandling igen under Forsamlingens næste samling.

6. Forsamlingen stemmer om enkeltdele af teksten til et afsnit eller et ændringsforslag, hvis mindst fem medlemmer har fremsat anmodning herom *senest kl. 10.00 på afstemningsdagen*.

7. Enhver anmodning, der indgives i henhold til stk. 3, 4 og 6 kan trækkes tilbage af dem, der har fremsat den, på et hvilket som helst tidspunkt forud for afstemningen.

Artikel 17

Stemmeforklaringer

Ethvert medlem kan i forbindelse med den endelige afstemning afgive en mundtlig stemmeforklaring af højst halvandet minuts varighed eller en skriftlig stemmeforklaring på maksimalt 200 ord. *Skriftlige forklaringer arkiveres på originalsproget.*

Artikel 18

Forsamlingens beslutninger

1. Forsamlingen udtaler sig om de forslag til beslutning, der indgår i de betænkninger, som er forelagt af de stående udvalg, jf. artikel 7.

2. Forsamlingen udtaler sig ligeledes i givet fald om forslag til beslutning om uopsættelige spørgsmål, jf. artikel 7.

3. Mødeformanden opfordrer i givet fald de medlemmer, som har fremsat beslutningsforslag om samme emne, til at udarbejde et kompromisbeslutningsforslag. Hvert kompromisbeslutningsforslag samt ændringsforslag hertil sættes til afstemning i Forsamlingen efter forhandlingen. Så snart et kompromisbeslutningsforslag er vedtaget, bortfalder alle de øvrige beslutningsforslag om samme emne.

4. Beslutninger vedtaget af Forsamlingen sendes til Europa-Kommissionen og AVS-EU-Ministerrådet samt til alle andre interesserede parter. Europa-Kommissionen og AVS-EU-Ministerrådet aflægger på Forsamlingens følgende samling beretning om opfølgningen af de vedtagne beslutninger.

Artikel 19

Ændringsforslag

1. En AVS-repræsentant, der har stemmeret, en politisk gruppe eller ti medlemmer kan stille ændringsforslag. Ændringsforslag skal vedrøre den tekst, der foreslås ændret, og skal forelægges skriftligt. Formanden afgør på grundlag af disse kriterier, om de kan antages.

2. Fristen for indgivelse af ændringsforslag oplyses ved samlingens åbning.
3. Når der foretages afstemning, har ændringsforslagene fortrinsret i forhold til den tekst, som de henviser til.
4. Hvis to eller flere ændringsforslag vedrører samme emne, stemmes der først om de forslag, der indholdsmæssigt afviger mest fra den behandlede tekst. Kun de mundtlige ændringsforslag, som retter materielle eller sproglige fejl, kan tages i betragtning. Alle andre mundtlige ændringsforslag vurderes af Forsamlingen. Et mundtligt ændringsforslag tages ikke i betragtning, hvis ti stående medlemmer er imod.

Artikel 20

Forespørgsler til skriftlig besvarelse

1. Ethvert medlem af Forsamlingen kan stille forespørgsler til AVS-EU-Ministerrådet eller Europa-Kommissionen til skriftlig besvarelse.
2. Forespørgslerne indgives skriftligt til Præsидiet, der træffer afgørelse om, hvorvidt de kan antages til behandling, og i givet fald fremsender dem til AVS-EU-Ministerrådet eller Europa-Kommissionen. AVS-EU-Ministerrådet eller Europa-Kommissionen opfordres til at svare skriftligt inden for en frist på to måneder efter fremsendelsen af forespørgslen.
3. Forespørgslerne med besvarelser offentliggøres af Europa-Parlamentet i Den Europæiske Unions Tidende og af AVS-staterne på den måde, som hver stat finder egnet.
4. Forespørgsler, der efter udløbet af den fastsatte frist er ubesvarede, offentliggøres på samme måde med angivelse af, at de endnu ikke er besvaret.

Artikel 21

Forespørgsler til mundtlig besvarelse

1. Under hver samling er der spørgetid til AVS-EU-Ministerrådet og Europa-Kommissionen på tidspunkter, som Præsидiet kan vedtage med henblik på at sikre, at begge institutioner er repræsenteret på højeste niveau.
2. Ethvert medlem af Forsamlingen kan stille én forespørgsel til AVS-EU-Ministerrådet og én forespørgsel til Europa-Kommissionen med anmodning om mundtlig besvarelse. Forespørgsler, som er underskrevet af flere medlemmer, stille af ét medlem.
3. Forespørgslerne indgives skriftligt til Præsидiet inden for den frist, dette har fastsat.
4. I uopsættelige tilfælde og med samtykke fra den institution, forespørgslen er rettet til, kan medformændene eller Præsидiet træffe afgørelse om at optage en forespørgsel på dagsordenen efter udløbet af den frist, Præsидiet har fastsat.

5. Medformændene for Forsamlingen afgør, om forespørgsler til mundtlig besvarelse kan antages til behandling. Dette bestemmes af partnerskabsaftalens rammer og indhold. Der kan ikke stilles forespørgsler vedrørende emner, som allerede er opført på dagsordenen til drøftelse. De forespørgsler, som antages til behandling, fremsendes til AVS-EU-Ministerrådet eller Europa-Kommissionen. Medformændene fastsætter rækkefølgen for behandlingen af mundtlige forespørgsler. Denne afgørelse meddeles straks spørgeren.
6. Forespørgslen må højst være på 100 ord. Den skal have form som en forespørgsel og ikke som en erklæring.
7. Forsamlingen afsætter under hver samling højst to timer til behandling af mundtlige forespørgsler. Forespørgsler, der ikke er blevet besvaret på grund af tidsmangel, besvares skriftligt, medmindre spørgeren trækker sin forespørgsel tilbage.
8. En forespørgsel kan kun besvares, hvis spørgeren er til stede, eller skriftligt inden spørgetidens begyndelse har meddelt medformændene navnet på sin stedfortræder.
9. Er hverken spørgeren eller stedfortræderen til stede, besvares forespørgslen skriftligt.
10. AVS-EU-Ministerrådet eller Europa-Kommissionen opfordres til at give et kort svar. Når en forespørgsel er besvaret, kan forespørgeren stille et kort tillægsspørgsmål, hvis tiden tillader det. Mødeformanden kan afvise ethvert spørgsmål, som ikke har nogen forbindelse med den oprindelige forespørgsel.
11. Hvis mindst ti medlemmer af Forsamlingen anmoder derom, kan AVS-EU-Ministerrådet eller Europa-Kommissionens besvarelse efterfølges af en forhandling. Varigheden af denne forhandling fastsættes af mødeformanden.

Artikel 22

Beretning fra AVS-EU-Ministerrådet om dets virksomhed

Beretningen fra Ministerrådet om dets virksomhed, der bl.a. skal omhandle de foranstaltninger, der er truffet på grundlag af beslutninger fra Forsamlingen, trykkes på de officielle sprog og omdeles.

Artikel 23

Kontrol med partnerskabsaftalens gennemførelse

På forslag af Præsidiets kan Forsamlingen udpege en AVS-ordfører og en EU-ordfører, der sammen får til opgave at udarbejde en betænkning om en bestemt region eller om andre anliggender vedrørende partnerskabsaftalens gennemførelse.

Artikel 24

Anmodning om udtalelse fremsat af AVS-EU-Ministerrådet

1. Hvis Forsamlingen anmodes om at udtale sig om en afgørelse eller et udkast til afgørelse, resolution, henstilling eller udtalelse fra AVS-EU-Ministerrådet, fremsendes anmodningen herom til Præsidiets, der forelægger spørgsmålet for Forsamlingen med en henstilling.
2. Erklærer AVS-EU-Ministerrådet sagen for uopsættelig, kan Præsidiets træffe endelig bestemmelse.

Artikel 25

Stående udvalg

1. Forsamlingen nedsætter tre stående udvalg, som i forbindelse med gennemførelsen af partnerskabsaftalen på følgende områder skal behandle:
 - fremme af den demokratiske proces gennem dialog og konsultation
 - økonomiske og finansielle spørgsmål, handelsspørgsmål og gennemførelsen af Den Europæiske Udviklingsfond
 - sociale og miljømæssige spørgsmål.
2. Som det gælder for Forsamlingen generelt, sammensættes de stående udvalg af medlemmer af Forsamlingen, jf. artikel 1, og fungerer strengt paritetisk.
3. De stående udvalgs forretningsorden vedtages af Forsamlingen efter forslag fra Præsidiets.

Artikel 26

Midlertidige opfølgingsudvalg

1. Præsidiets kan på forslag af Forsamlingen nedsætte midlertidige opfølgingsudvalg om bestemte emner vedrørende partnerskabsaftalen eller spørgsmål, der omfattes af partnerskabsaftalen. Højst to udvalg af denne art kan være virksomme på samme tid. Opfølgingsudvalg skal færdiggøre deres arbejde inden for et år.
2. Præsidiets fastsætter disse udvalgs opgaver, sammensætning og mandat.

Artikel 27

Workshopper

1. For at "befordre en større forståelse mellem befolkningerne i Den Europæiske Union og AVS-staterne og skabe større bevidsthed om udviklingsspørgsmål", afholder Forsamlingen regelmæssigt workshopper både i Den Europæiske Union og i AVS-staterne.

2. Præsidiets har ansvaret for tilrettelæggelsen af disse workshoper, hvor der navnlig er mulighed for at indbyde personer, som kan give Forsamlingen oplysninger om kulturelle, økonomiske, politiske og sociale forhold af interesse.

Artikel 28

Missioner og delegationsrejser

1. Præsidiets kan inden for de budgetmæssige rammer træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsesrejser til AVS-stater eller EU-medlemsstater eller til internationale organisationer. Præsidiets eller Forsamlingen kan ligeledes træffe afgørelse om at sende paritetiske delegationer som observatører ved præsident- eller parlamentsvalg efter indbydelse fra det pågældende land, så længe der ikke er nogen sikkerhedsrisiko, *og det for medlemmerne af Europa-Parlamentet er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets interne bestemmelser*. Desuden kan Præsidiets, i overensstemmelse med det i artikel 29 fastlagte princip om et tæt samarbejde, sende delegationer til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs og arbejdsmarkedsparternes møder, også selv om disse møder ikke finder sted i Bruxelles.

Der udarbejdes en beretning til Præsidiets og til den efterfølgende samling i Forsamlingen. Der skal ske en konkret opfølgning af henstillingerne i beretningen på det førstkommende præsidiemøde.

2. Medformændene eller næstformændene kan deltage i møder på højt plan *eller møder i internationale parlamentariske organer*, når de indbydes i deres officielle egenskab, enten alene eller sammen, på Forsamlingens vegne. På sådanne rejser skal de repræsentere Forsamlingen som helhed, og de pågældende aktiviteter skal afspejle fælles AVS-EU-interesser.

Artikel 29

Samråd med civilsamfundet

Forsamlingen sørger for regelmæssige kontakter og samråd mellem repræsentanter for arbejdsmarkedets parter i AVS/EU-staterne og andre af repræsentanter for civilsamfundet for at høre disses mening om virkeliggørelsen af partnerskabsaftalens mål. Disse repræsentanter for civilsamfundet har mulighed for at overvære regionale møder og de stående udvalgs møder og for at deltage i workshoper. Præsidiets fastsætter i hvert enkelt tilfælde, hvordan indbydelserne skal fremsendes.

Artikel 30

Æresformand

På forslag af Præsidiets kan Forsamlingen undtagelsesvis tildele en af sine tidligere medformænd titlen æresformand. Denne hædersbevisning er udtryk for

Forsamlingens anerkendelse af de betydelige tjenester, den pågældende har ydet i løbet af sit mandat i Forsamlingens interesse.

Artikel 31

Sekretariatet

Generalsekretæren for Europa-Parlamentet og generalsekretæren for AVS-Generalsekretariatet træffer alle de dispositioner, der er nødvendige for at bistå Forsamlingen og for at sikre en gnidningsløs arbejdsgang. De er ansvarlige over for Præsidiets.

Artikel 32

Finansforordning

Forsamlingen vedtager sin finansforordning på grundlag af forslag fra Præsidiets.

Artikel 33

Fortolkning af forretningsordenen

Mødeformanden, eller på dennes begæring Præsidiets, træffer afgørelse om spørgsmål i forbindelse med fortolkningen af forretningsordenen.

Artikel 34

Bemærkning til forretningsordenen

1. Et medlem kan fremsætte en bemærkning til forretningsordenen eller afgive et procedureindlæg og har taleret hertil. Medlemmet råder over en taletid på højst to minutter til begrundelse for bemærkningen til forretningsordenen eller procedureindlægget.
2. Efter ønske giver mødeformanden ordet i højst to minutter til en taler, der vil imødegå denne bemærkning.
3. Andre talere vil ikke kunne få ordet til dette punkt.
4. Mødeformanden meddeler sin afgørelse om indlægget til forretningsordenen eller procedureindlægget. Forud for denne kan han forelægge spørgsmålet for Præsidiets.

Artikel 35

Ændring af forretningsordenen

1. Forsamlingen træffer afgørelse om enhver ændring af forretningsordenen på grundlag af forslag fra Præsidiets og efter høring af Udvalget om Politiske Spørgsmål.

2. Forslag om ændringer kan kun vedtages, hvis et flertal af medlemmerne i hver gruppe af repræsentanter stemmer for dem.
3. Medmindre der fastsættes andet i forbindelse med afstemningen, træder ændringerne af denne forretningsorden i kraft den første dag i den samling, der følger efter deres vedtagelse.

BILAG I: De stående parlamentariske udvalg beføjelser, ansvarsområder, sammensætning og procedurer

Artikel 1

Der nedsættes tre stående parlamentariske udvalg med følgende beføjelser og ansvarsområder:

I. UDVALGET OM POLITISKE SPØRGSMÅL

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. den politiske dialog (artikel 8 i partnerskabsaftalen AVS-EU), den institutionelle udvikling og institutionelle spørgsmål;
2. respekt for og fremme af menneskerettighederne, demokratiet og en god regeringsførelse (artikel 9 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
3. fredskonsolidering samt forebyggelse og løsning af konflikter (artikel 11 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
4. migration (artikel 13 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
5. Forsamlingens forbindelser med relevante internationale organisationer.

Udvalget koordinerer arbejdet med informations- og undersøgelsesrejser, også i forbindelse med rejser for valgobservatører, i overensstemmelse med artikel 28 i Forsamlingens forretningsorden.

II. UDVALGET OM ØKONOMISK UDVIKLING, FINANSER OG HANDEL

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. økonomisk udvikling og handelssamarbejde samt kapacitetsopbygning til udvikling og partnerskab;
2. makroøkonomiske og strukturelle reformer, udvikling af de økonomiske sektorer og turisme (artikel 22-24 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
3. nye handelsaftaler AVS-EU, adgang til markedet og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien (artikel 34-37 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
4. handel og arbejdsstandarder (artikel 50 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
5. udvikling af landområder, fiskeri og fødevarerikkerhed (artikel 53 og 54 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
6. alle spørgsmål vedrørende samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering, herunder opfølgning af gennemførelsen af Den Europæiske Udviklingsfond.

III. COMMITTEE ON SOCIAL AFFAIRS AND THE ENVIRONMENT

Dette udvalgs sagsområde omfatter:

1. social og menneskelig udvikling;
2. sociale infrastrukturer og tjenesteydelser, herunder sundheds- og uddannelsesspørgsmål (artikel 25 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
3. ungdomsanliggender og kulturel udvikling (artikel 26 og 27 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
4. kønsaspekter (artikel 31 i partnerskabsaftalen AVS-EU);
5. miljø og naturressourcer (artikel 32 i partnerskabsaftalen AVS-EU).

Artikel 2

1. Hvert medlem af Forsamlingen har ret til at være medlem af et af de stående udvalg.
2. Hvert af udvalgene har 52 medlemmer, og de består af lige mange medlemmer af Europa-Parlamentet på den ene side og parlamentsmedlemmer, der repræsenterer AVS-staterne, på den anden side. Hvis antallet af AVS-stater øges, øges antallet af medlemmer i de stående udvalg tilsvarende.
3. Medlemmerne kan efter indbydelse fra udvalgets formandskab deltage i møder i udvalg, de ikke er medlemmer af, i rådgivende øjemed eller hvis drøftelsen vedrører deres land eller region.
4. Deltagelsen af repræsentanter, der ikke er medlemmer af et parlament, er kun tilladt, hvis drøftelsen vedrører deres land; de har imidlertid ikke stemmeret.
5. Medmindre udvalget træffer anden afgørelse er alle møder offentlige.

Artikel 3

1. Udvalgenes sammensætning afspejler så vidt muligt Forsamlingens.
2. Udvalgene vælger et udvalgsformandskab blandt deres medlemmer for et år ad gangen.
3. Udvalgets formandskab består af to medformænd (en repræsentant for Europa-Parlamentet og en repræsentant for AVS-staterne) og fire næstformænd (to repræsentanter for AVS-staterne og to repræsentanter for Europa-Parlamentet).
4. Udvalgene ledes i fællesskab af et medlem af Europa-Parlamentet og et parlamentsmedlem fra en AVS-stat.

5. Med Præsidiets tilladelse, jf. forretningsordenens artikel 2, kan udvalgene udpege ordførere til behandling af specifikke spørgsmål under deres kompetenceområde og til udarbejdelse af betænkninger, som skal forelægges for Forsamlingen.

Beslutningsforslag i betænkninger kan ledsages af en begrundelse på ikke over fire sider.

6. De stående udvalg kan drøfte andre spørgsmål på dagsordenen uden betænkning og skriftligt meddele Præsidiets, at de nævnte spørgsmål blev drøftet.
7. Udvalgene bidrager ligeledes til dialogen med de ikke-statslige aktører, jf. partnerskabsaftalens artikel 17, stk. 3, navnlig gennem høringer.
8. Udvalgene skal redegøre for deres virksomhed over for Forsamlingen.

Artikel 4

1. Udvalgene mødes efter indkaldelse fra deres medformænd højst fire gange om året, heraf to gange under Forsamlingens samlinger.
2. Ethvert medlem kan indgive ændringsforslag med henblik på behandling i udvalg. Hvad angår proceduren, finder artikel 3 (andre institutioners tilstedeværelse), 4 (observatører), 8 (beslutningsdygtighed), 9 (forsæde under møderne), 16 (stemmeret og afstemningsregler) og 29 (samråd med civilsamfundet) i Forsamlingens forretningsorden med de fornødne ændringer anvendelse på udvalgsmøderne.

BILAG II: Teksters længde

Tekster, der indgives til oversættelse og udgivelse, må ikke overskride følgende maksimale tekstlængder:

- Begrundelser, forberedende arbejdsdokumenter og beretninger om studierejser: seks sider
- Beslutningsforslag i betænkninger og uopsættelige spørgsmål: fire sider, inkl. indledende punkter, men ekskl. henvisende led;

Ved en side forstås en samlet tekst på 1.500 typeenheder (mellemrum ikke medregnet).

Dette bilag kan ændres ved simpel afgørelse af Præsidiumet.